DOĞAN KARDEŞ

AYLIK DERGİ, KDV DAHİL 10.000.-TL. SAYI 55, NİSAN 1993, YIL: 5

YEŞİL DİNOZORLAR KULÜBÜNE KATILMAK İSTER MİSİNİZ?

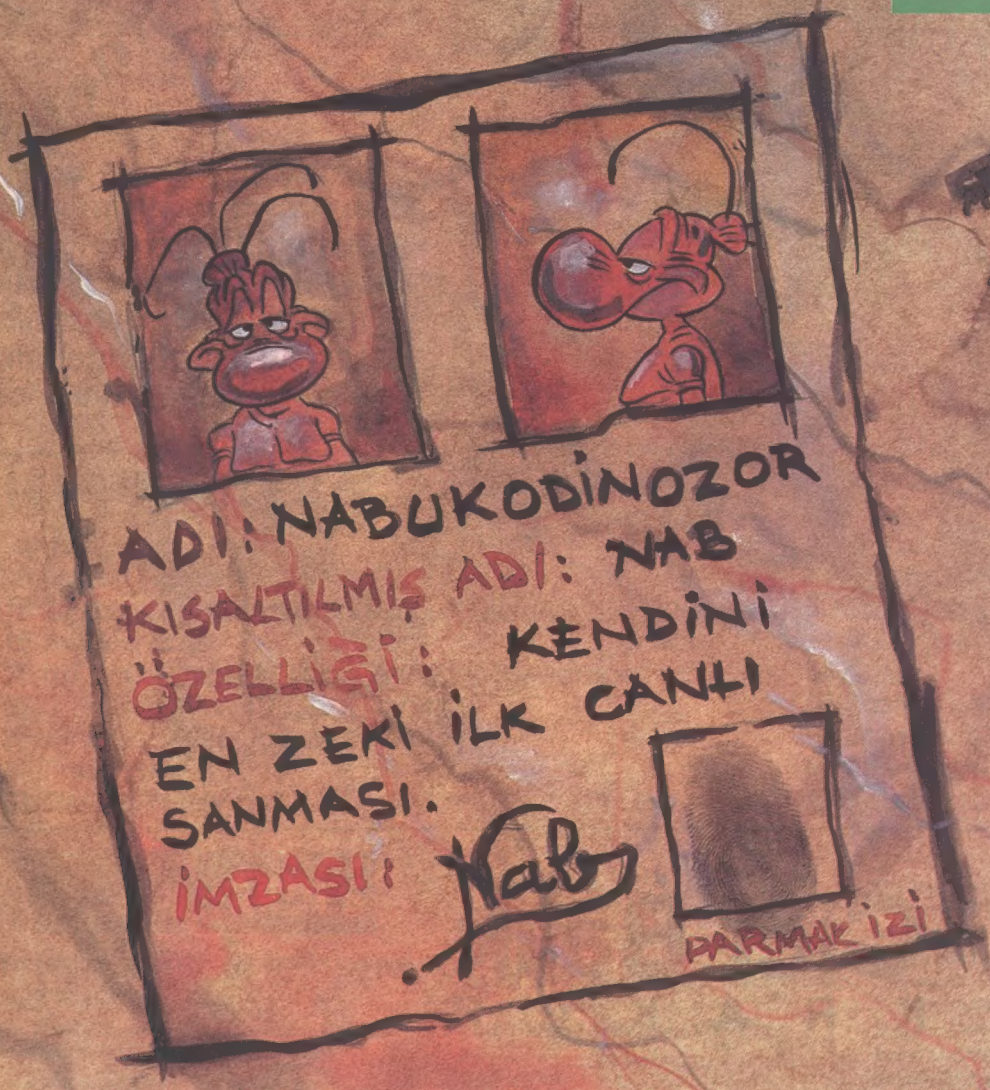

YENİ KAHRAMANIMIZ NABUKODİNOZOR

Y . E . N . İ

Cici cici çok cici...

Sevimli mi sevimli...

Ülker Cici Balık Kraker...

Yemeli onu yemeli...

ÜLKER

Cici Balık

KRAKER

"Üçer beşer yenir !"

▪EKOL▪

FLASH

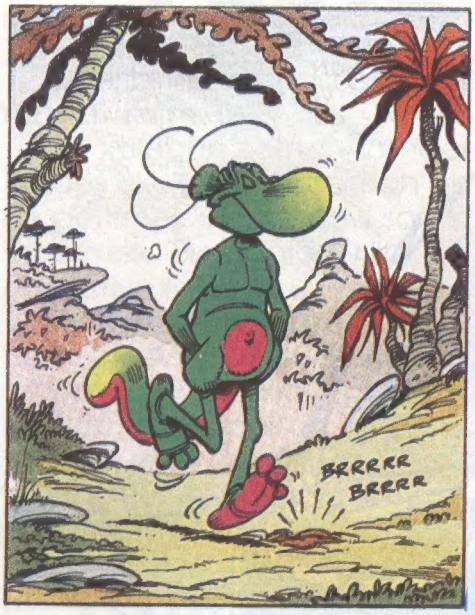

NABUKODİNOZOR

Bu ay sizi yeni kahramanımızla tanıştırıyoruz. Kendisini dünyanın en zeki yaratığı sanan Nabukodinozorla. Sayfaları çevirin, onu daha yakından tanıyın.

CAN SIKICI BİR GÜN!

Beşkareler ile geliştireceğimiz oyunlar ve çözeceğimiz problemler var bu ay Üstün Alsaç'ın hazırladığı sayfalarda. Bakalım gelecek ay nasıl problemler çözecek, ne tür oyunlar öğreneceksiniz?

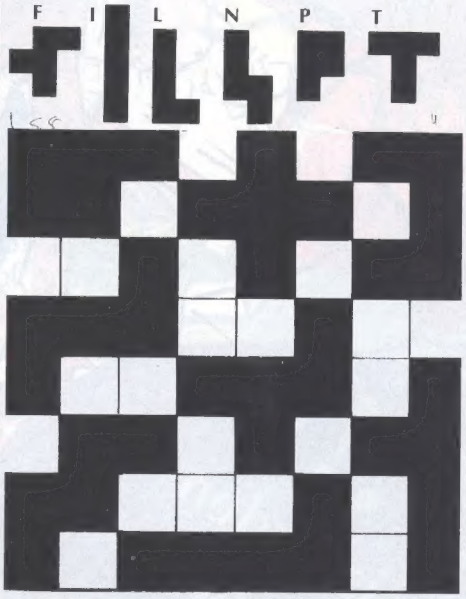

BÜYÜMEK

Nisan ayı hem baharın, hem de bir bayramın, 23 Nisan'ın müjdecisi. Bahara doğru yürümeye başladığımız bu ay sizlerin karşısına yeni haberlerle çıkıyoruz. Bu haberlerden biri, belki de en önemlisi, Doğan Kardeş'in sizlerden gelen tepkiler doğrultusunda büyük bayilerde yeniden bulabileceğinizi duyurmak. Derginin çeşitli sayfalarında okuyacağınız gibi biz sizlerin abone olmanızı ve Doğan Kardeş ailesinin gerçek bir üyesi haline gelmenizi istiyoruz.

Biliyorsunuz, derginiz elinize ulaşana dek ne aşamalardan geçiyor. Kimbilir kaç insanın emeği geçti onu vitrindeki halinde görebilmeniz için hiç düşündünüz mü?. İşte, bu amaçla biz, basılan tüm dergilerin yerlerine ulaşmasını amaçlıyoruz. Bu da abonelerimizin sayısını arttırmakla sağlanabilir. Böylece, ortak çabalarımızın ürünü olan dergimizin hedefini bulmasını sağlayabiliriz. Bu dergi sizin. Onu eleştirileriyle, katkılarıyla ayakta tutacak, şekil verecek, yeni kimlikler kazandıracak da sizsiniz.

Gelelim bu sayımıza, yeni kahramanımız Nabukodinozor'u seveceğinize eminiz. Dinozorların gizli dünyasına bir yolculuğa ne dersiniz? Bu sayıdan başlayarak arttırdığımız Bilmece-Bulmaca sayfalarının ilginizi çekeceğini umuyoruz. O halde, sayfaları çevirmeye başlamaya ne dersiniz?

Gelecek sayıda yeniden birlikte olabilmek dileğiyle kucak dolusu sevgi...

DOĞAN KARDEŞ

İÇİNDEKİLER

4 Duyurular
8 Bizden Haberler
10 Bir Zamanlar Dünyanın Hakimi Onlardı / B. Y. D
16 Avrupa Biziz
20 Ne, Niçin, Nasıl? Kim, Nerede, Ne zaman?
22 Nabukodinozor / Çizgi Roman
26 Ali Adında Bir Çocuk / Öykü
30 Timoti
31 Tilki de Yanılır mı? / Şiir
32 Atatürk Ankara'da / Öykü
36 Müzik
40 Nabukodinozor / Çizgi Roman
44 Beşkareler
50 Türkçe'nin Oyunları
52 Bulmaca - Timoti
54 Oyun
56 Posta Kutusu
60 Sizin Çizdikleriniz
62 El becerisi
63 Timoti

DOĞAN KARDEŞ

1945'TEN BERİ TÜRK ÇOCUKLARININ DERGİSİ

Sayı 55, Nisan1993

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti. Adına Sahibi: Ömer KAYALIOĞLU

Genel Müdür ve Sorumlu Yayın Yönetmeni: Turhan ILGAZ

Genel Müdür Yardımcısı: Şahin BEYGU

Sanat Yönetmeni: Tansel BAYBARA

Yazı İşleri: Pelin AYKUT

Reklam ve Pazarlama Müdürü: Avni ÇAĞIRIR

Abone Bilgi İşlem: Figen MANGALTEPE DABAK, Deniz ONAT

Renk ayrımı: Laçin

Montaj: Promat A.Ş.

Baskı: Promat A.Ş.

Dağıtım: Yaysat AŞ.

Fiyat: 10.000TL.

Abone Bedeli: 120.000TL.

İlan Bedelleri:

Arka Kapak: 12.000.000TL.

Kapak İçi: 9.600.000TL.

İç Sayfa: 7.800.000TL.

İnsört: 14.400.000TL.

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti.

İstiklal Cad. No: 285-287 5-B Blok Beyoğlu -İST.

Tel:293 08 24-25-26-27 Fax:293 07 23

DİKKAT!!!

Sevgili arkadaşlar, sizlerden gelen istekler karşısında, Doğan Kardeş'i büyük bayilerde yine satışta tutacağız.

Ancak, biz sizlere yine de abone olmanızı öneriyoruz. Abone olun, her ay bilgi ve eğlence dünyasına bir yolculuğa çıkalım birlikte.

Doğan Kardeş Kitaplığı'ndan seçeceğiniz bir kitap ya da eski sayılarımızdan oluşan ciltlerimizden biri abone olanlara armağanımız.

Ayrıca, kendisi dışında iki arkadaşını daha abone yapan her okurumuz "**Yeşil Dinozorlar Kulübü**"nün doğal üyesi olacak.

Sizleri Doğan Kardeş ailesine çağırıyoruz!

BİZE ÖZEL BİR KULÜP: YEŞİL DİNOZORLAR

Önerileriniz ışığında bir kulüp kuruyoruz: **Y.D.K (Ye-Di).**

Bu kulübün temel amacı, Doğan Kardeş okurlarını kocaman bir aile haline getirmek. Aralarında sarsılmaz bağlar örmek. Bu bağları yıllar içinde, çok çok ileriye taşımak...

Bu öyle bir kulüp olacak ki, üyeleri, hem bir **AYRICALIĞIN KEYFİNİ** çıkaracaklar, hem o **AYRICALIĞIN SORUMLULUĞUNU** taşıyacaklar.

Okul, aile, çevre gibi, en çok duyarlı olduğumuz konularda tartışacağız, çözümler üretip, önereceğiz. Bu önerileri yarıştırıp, kazanmanın **KEYFİNİ** ve **SORUMLULUĞUNU** yaşayacağız.

Kulübümüzün çok büyük bir avantajı olacak: **DOĞAN KARDEŞ** gibi bir yayın organımız var... Sesimizi duyurabiliyoriz. Hem çevremize, hem birbirimize, hem de yetkililere...

Kendiniz dışında iki arkadaşınızın dergimize abone olmasını sağlamanız kulübümüze katılmanızı sağlayacak.

Bunların dışında, kulübe katılanlar sürpriz hediyeler yanında, birbirinden keyifli etkinliklere katılma olanağı kazanacaklar.

YE-Dİ'YE NASIL KATILACAKSINIZ?

İki arkadaşınızın doldurduğu formları ve banka dekontlarını bize gönderirken **"YEŞİL DİNOZORLAR KULÜBÜ"** Doğan Kardeş Dergisi İstiklal Cad. 285-287 Kat: 5 B Blok 80050 Beyoğlu - İstanbul adresini kullanmanız gerekiyor. Tabii bunu yaparken adınızı ve adresinizi belirtmeyi ve bir fotoğrafınızı eklemeyi sakın unutmayın!

Haydi, sıvayın kolları ilk yeşil dinozor siz olun!

Neden olmasın?

BİR OKUYUCU ANKETİNİN ARDINDAN...

Her fırsatta belirttiğimiz gibi bu anket, sizlerin beğeni ve önerilerinize kulak vermek amacıyla yapıldı. Katılım çok olması bizi yeni kararlar alma ve uygulama aşamasında yüreklendirdi. Bu yolda gösterdiğiniz çabaya teşekkür ediyoruz.

Hemen söylememiz gerekiyor ki Oyun, Bulmaca Bizi Yaşatan Doğa, Çizgi Romanlar ve Öyküler sizlerin en fazla ilgi gösterdiğiniz bölümler. Dahası bu bölümleri beğenmekle kalmıyor, daha fazla sayfanın onlara ayrılmasını istiyorsunuz. Bizler de bundan hareketle işe bu bölümlere daha fazla yer ayırarak başladık. Bilmece - bulmaca bölümleri bu sayıdan başlayarak istediğiniz doğrultuda genişletildi. Çizgi romanlara ayırdığımız yeri de arttırdık. Bu ay tanıştığınız yeni kahramanımızdan sonra, gelecek ay yepyeni kahramanlar sizlerle olacaklar.

Gelelim dergide olmasını istediğiniz bölüm ve konulara: Dergide yeralan bölümlere ek olarak istediğiniz yeni bölümler de var tabii. Bir kere bilime, hayvanlara ve doğa olaylarına yer ayırmamızı istiyorsunuz. Bunun yanında el becerisi, spor, sağlık, birlikte pişirelim olmasını istediğiniz diğer bölümler. Bu isteklerinizi gözönüne alarak her ay dönüşümlü olarak dergiye katılacak birtakım sayfalar oluşturmaya çalıştık.

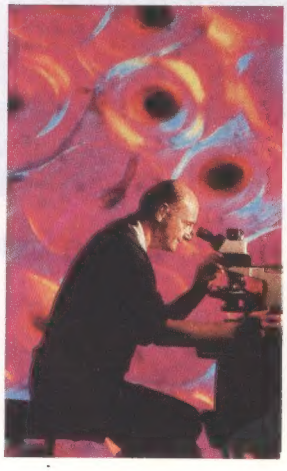

Geçen ay boyunca öyle çok sayıda anket sonucu ulaştı ki elimize önce pembeydi renkleri, şimdi de maviler gelmekte büyük bir hızla. Biz bu durumdan sizlerin anketimize gösterdiğiniz ilgiden çok mutluyuz.

Biliyorsunuz anketimize katılanlar arasında yapılacak bir çekilişi duyurmuştuk. Tüm katılanları değerlendirmek ve herkese şans verebilmek amacıyla, postadaki gecikmeleri gözönüne alarak, kazananları gelecek ayki sayımızda açıklamaya karar verdik. Bu kararı sizlerin de onaylayacağını sanıyoruz.

İKİ ÜLKENİN ÇİÇEĞİ:"LALE" RESİM YARIŞMASI

İKİ ÜLKENİN ÇİÇEĞİ: "LALE" RESİM YARIŞMASINA KATILMA KOŞULLARI:

- Hollanda Başkonsolosluğu ile birlikte hazırladığımız resim yarışmasına nasıl mı katılacaksınız?
- Yarışmaya tüm ilkokul öğrencileriyle, tüm ortaokul öğrencileri katılabilirler.
- Yarışmaya en az bir, en çok üç resimle katılabilirsiniz.
- Resimlerinizi iki karton arasında kırılmayacak şekilde katladıktan sonra, 30 Nisan 1993 cuma günü akşamına kadar elden büromuza getirebilir ya da;
  Doğan Kardeş Dergisi
  İstiklal Caddesi. No: 285 - 287 Kat: 5 B Blok
  80050 Beyoğlu - İstanbul
  adresine iadeli taahütlü olarak postayla gönderebilirsiniz.
- Resimler en büyük 30 x 40 cm boyutunda, resim kağıdına yapılacaktır. Dilediğiniz boya çeşidini kullanabilirsiniz.
- Resimlerinizin arkasına, ad ve soyadınızı, yaşınızı, okul ve sınıfınızı, açık adresinizi yazmayı, bir adet vesikalık fotoğrafınızı göndermeyi unutmayın.
- Resimleriniz, bir ön elemeden geçirildikten sonra seçici kurulun değerlendirmesine sunulacaktır.
- **Seçici kurul:** Hollanda Başkonsolosu J.J Jonker Roelants; KLM Türkiye Genel Müdürü G. Van Akker; Atabay Şirketler Grubu Başkanı Nur Atabay; çizer Nazan Erkmen; çizer Can Göknil.
- Gönderilen resimler iade edilmeyecektir. Resimlerin her türlü yayım ve kullanım hakkı Yapı Kredi Yayınları Limited Şirketi'ne aittir.

ÖDÜLLER:

1. **Ödül:** KLM'den Hollanda'ya iki bilet ve "Lale: İki ülkenin Sembolü" sergisi kataloğu
2. **Ödül:** Atabay Turistik tesislerinde bir hafta sonu tatili ve sergi kataloğu
3. **Ödül:** Talens-Rotring'den Van Gogh yağlı boya takımı + sergi kataloğu
4. **ve 5. Ödüller:** Talens-Rotring'den pastel ve guaj boya setleri

Ayrıca 3 kişiye Van Gogh Albümü, Hollanda duvar seramikleri gibi çeşitli ödüller.

ATABAY
KLM
Talens

BİZDEN HABERLER

Doğan Kardeş Kitap Şenliklerinden biri daha geçtiğimiz günlerde Özel Şişli Terakki İlkokulu'nda yaşandı. Onlar, üçüncü kez bize kapılarını açmaktan, biz de onlarla olmaktan mutlu olduk. Biliyorsunuz bu şenliklerin amaçlarından biri de Anadolu'daki okullara kitap yardımı yapabilmek. Bize bu yolda yaptıkları tüm yardımlar için Şişli Terakki İlkokulu yetkilileri ve öğrenci arkadaşlarımıza teşekkür ederiz.

Ayrıca, şenliğimize katılan olan yazarlarımızdan Yalvaç Ural da bizlerleydi. Şişli Terakki İlkokulu'nda okuyan arkadaşlarımızla sohbet etti, onların sorularını yanıtladı. Yalvaç Ural'ın kitaplarını okuyan arkadaşlarımız, imza alabilmek için masanın önünde uzun kuyruklar oluşturdular. Bir dahaki yıla, Şişli Terakki İlkokulu ile yine birlikte olmak dileğiyle...

Mart ayı içinde,
Özel Sezin İlkokulu ile de birlikte olduk. Onlar da hem Doğan Kardeş Kitaplığı'nın tüm kitaplarını birarada görme fırsatı buldular, hem de Yalvaç Ural'a kitaplarını imzalattılar.

Gaziantep'te etkinlik gösteren bir sanatevinden mektup aldık geçtiğimiz günlerde. Bir de resim yollamışlardı. Mizyal Sanatevinde çalışma yapan herkese başarılar ve kucak dolusu sevgi...

BİR ZAMANLAR DÜNYANIN HAKİMİ ONLARDI...

Hazırlayan: Pelin AYKUT

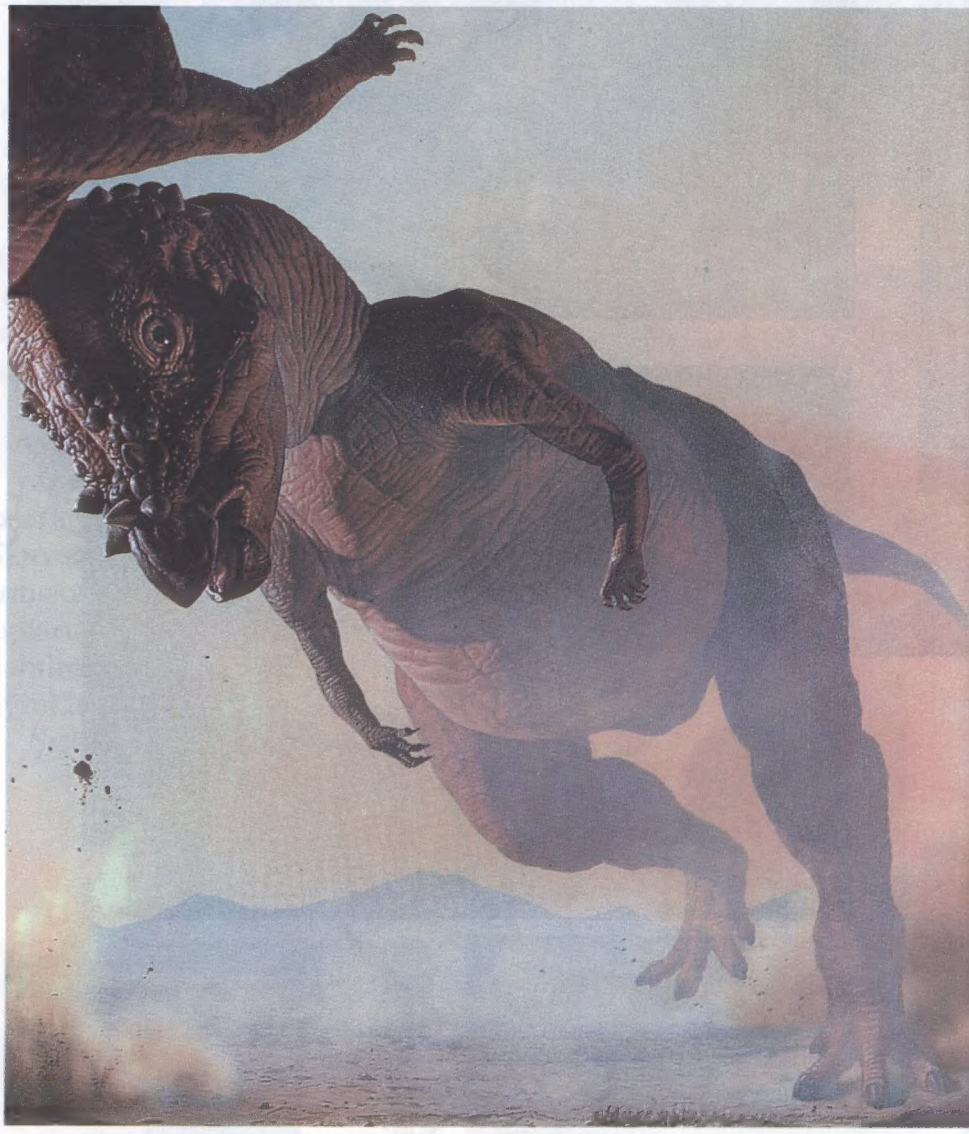

Günümüzden 225 milyon yıl önce yaşamış canlılardı dinozorlar. "Korkunç kertenkele" anlamındaki Yunanca kökenli dinozor adı, bu hayvanlara dev boyutlarından ötürü verilmiş. Bazıları bugüne dek yaşamış hayvanların en irisi olan dinozorlar, milyonlarca yıl önce soyları tükenmiş sürüngenler aslında. İlk olarak 230 - 225 milyon yıl önce yeryüzünde görülmüş olan bu hayvanlar Triyas, Jura ve Tebeşir dönemlerinde dünyanın dört yanında yaşamlarını sürdürdükten sonra, 65 milyon yıl kadar önce bütünüyle yokolmuşlar.

Dinozorlar, soyu tükenmiş uçabilen sürüngen ve bugünkü timsahların atalarıyla akrabalar. Bu hayvanların yüzmelerine yardımcı olan uzun kuyrukları ve güçlü arka bacaklarının olduğunu biliyoruz. Evrim geçirerek karada yaşamaya başladıklarında, arka bacaklarının üzerinde doğrulup, gövdelerini kuyruklarıyla dengeleyerek iki ayak üstünde yürümeyi öğrendiler. Sonraları, bu hayvanlardan kalça kemiklerinin düzenleniş biçimiyle birbirinden ayrılan iki dinozor grubu türemiş. Kalça kemiklerinin yapısı sürüngenimsi dinozorlar ve kuşlarınkini andıran kuşsu dinozorlar.

SÜRÜNGENİMSİ DİNOZORLAR

Bu dinozorların bir bölümü etçil, bir bölümü ise otçuldu. Ataları gibi güçlü arka bacakları üzerinde yürüyen etçil dinozorların bazısı iri, hantal ve yırtıcı, bazısı da küçük ve çevik hayvanlardı. Örneğin ancak bir tavuk büyüklüğünde olan "Compsognathus" uzun arka bacaklarıyla çok hızlı koşabiliyordu. Hemen hemen insan boyutlarında olan "Deinonychus" ise, arka ayaklarının pençe gibi sivri ve kıvrık tırnaklarıyla kendisinden daha iri hayvanları avlayıp parçalayabiliyordu. Buna karşılık çok iri olan etçil dinozorların , dev gibi büyük ve hantal gövdeleriyle av peşinde koşamayacakları için yalnız leşle beslendikleri sanılıyor. Uzunluğu 15 metreyi bulan "Tyrannosaurus", sürüngenimsi etçil dinozorların bilinen en iri örneğidir.

KUŞSU DİNOZORLAR

Bu gruptaki dinozorların hepsi otçuldu ve başlangıçta sürüngenimsi dinozorlar gibi iki ayakları üzerinde yürüyorlardı. Hatta, ayakları kuş ayağına benzeyen bir grup soyları tükenene ka-

dar iki ayak üzerinde yürümeyi sürdürdü. Bunların en ünlülerinden biri olan Iguanodon 19. yüzyıl başlarında fosili bulunan ilk dinozorlardan biriydi.

Kuşsu dinozorların geri kalan üç grubu sonradan dört ayak üstünde yürümeye başladı ve gövdeleri dikenli bir zırhla örtüldü. "Stegosaurus"un ve yakın akrabalarının sırtında omurgalarını koruyan üçgen biçiminde dik çıkıntılar, kuyruklarında da uzun ve sivri dikenler vardı. "Ankylosaurs" ve akrabaları bodur yapılı hayvanlardı; gövdelerinin üstü başlarından kuyruklarına kadar uzanan, levha ve yumrulardan oluşmuş mozaik gibi bir zırhla kaplıydı. "Triceratops" gibi boynuzlu dinozorların ise başın gerisinde yeralan ağır kalkanları ve gergedanlarınki gibi daha çok savunmaya yönelik boynuzları vardı.

▲ Yaşamış en küçük dinozorun 23 ton ağırlığında olduğu sanılıyor.

▲ Yaşamış en büyük dinozorun, yaşadığı dönemde ağırlığının 80 ton olduğu sanılıyor. Bu iskelet Berlin' de sergileniyor.

DİNOZORLARIN YOKOLUŞU

Tebeşir Dönemi'nin sonunda bütün dinozorlar yeryüzünden silindi. Onlarla birlikte, o zamanlar yaşayan çok ilginç görünümlü yüzücü ve uçucu sürüngenler, ayrıca pek çok başka hayvan da anlaşılmayan nedenlerle yokoldu.

Bu hayvanların soylarının, iklim koşullarındaki ve yüzey biçimlerindeki bazı değişikliklere bağlı olarak yavaş yavaş tükendiği sanılmakta. Bu değişikliklere ne gibi olayların yolaçtığı ise bilim adamlarınca hâlâ tartışma konusudur. Bir varsayıma göre [illegible] dev bir göktaşının Dünya'ya çarpmasıyla başladı. Bu çarpmadan doğan toz ve duman bulutları güneş ışığının Dünya'ya ulaşmasını bir süre için engelleyebilir. Böylece fotosentez yapamayacakları için bitkiler ölür; bitki olmayınca otçul hayvanlar ve sonuçta otçulları yiyen etçil hayvanlar aç kalacağından pek çok hayvanın soyu tükenebilir.

Dinozorların yokoluşunu açıklamak üzere daha birçok varsayım geliştirilmiştir. Nedeni ne olursa olsun, 160 milyon yıl boyunca yeryüzünün kara yaşamına egemen olan bu hayvanlar yerlerini memelilere bırakarak tümüyle yokolmuşlardır.

Günümüzde, milyonlarca yıl önce yaşamış bu yaratıkları merak etmeyen yok gibi. Onların [illegible] önemli nedeni de bilinmeyen nedenlerle ve birdenbire ortadan kalkmış olmaları. İşte bu amaçla, 1915'de Amerika Birleşik Devleti'nde de Colorado yakınlarında, dinozor kalıntılarının bulunduğu zengin fosil yataklarını korumak üzere "Dinozor Ulusal Parkı" kurulmuş.

Parkta, geyik, kunduz, dağ koyunu, antilop, kartal, şahin ve baykuş gibi hayvanlar yaşamakta. Doğal bitki örtüsünü, çeşitli bozkır bitkileri ve yabani çiçeklerin oluşturduğu parkta, kanyonlarda yerlilerin yaşamına ilişkin Tarihöncesi'nden kalma buluntular vardır. Parkta ayrıca turistler için bir fosil sergisi, bir ziyaretçi merkezi, bir müze, doğal yollar ve kamp yerleri de yapılmıştır.

▲ Bu dişlerin sahibi bir köpekbalığı değil. Hemen tüm dinozorların dişlerinin buna benzer olduğu sanılıyor.

▼ Milyonlarca yıl önce yaşamış bir dinozorun ayak kemiği maketiyle bir insanın boyutları.

▲ İki araştırmacı bir "Tyrannosaurus" fosili üstünde çalışıyorlar.

Tokyo 'da Dünya Müzelerine dinozor maketi yapan bir araştırma istasyonu.

Evet, milyonlarca yıl önce yeryüzünün hakimi onlardı kuşkusuz. Bizler, bu yaratıkları fosilleri ile canlandırabiliyoruz gözümüzde ancak. Haklarında çok fazla bilgimizin olmadığı gerçek. Ancak, yapılan çalışmaları gözardı etmemeli tabii. Üstelik "Dinozor Ulusal Parkı"nı da unutmamalı. Kimbilir, belki önümüzdeki yıllarda bu gizemli yaratıklarla ilgili daha fazla bilgi sahibi olabiliriz.

AVRUPA BİZİZ İNGİLTERE

Bizim İngiltere adını verdiğimiz Büyük Britanya veya Birleşik Krallık aslında 4 ülkeden ibarettir. İskoçya, Galler, Kuzeyde İrlanda.

Yüzyılın birliği olan bu ülkeler, gelenekleri açısından birbirlerinden farklıdırlar. Ayrıca kullandıkları dil de farklı. Bu konuda İskoçlar gerçek İngilizce'nin kendi konuştukları İngilizce olduğunu savunuyorlar. Ama biz okulda aşağı yukarı Amerikalı, Kanadalı, Avustralyalı çocukların konuştukları ingilizceyi öğreniyoruz. İngiliz kolonisi dediğimiz Dominyonlar bir grup olarak Büyük Britanya'dan ayrılırlar. Bu gruba dahil olan ülkeler arasında Avustralya, Kanada, Hindistan, Bangladeş, Jamaika, Uganda, Tanzanya, Malta, Yeni Gine, Kenya, Bahama ve diğer pek çokları gelmektedir. Şimdi özgür olan bu ülkeler, politik ve ticari açıdan birbirleri ile pek çok alışverişde bulunmaktadırlar.

Büyük Britanya bir adaydı. Hatta diyebilirimki Büyük Britanya, Manş Denizi ile Avrupa'yı ayıran bir adadır. Denizin altından döşenen bir tünel ile Fransa ile ulaşım sağlanmıştır.

Oxford çok meşhur bir şehirdir. Aslında buraya dünyanın pek çok yerinden birçok öğrenci ingilizce öğrenmek için gelirler. İşte benim annem böyle bir okulda öğretmenlik yapar. Futbol oynuyorum ve Liverpool takımını tutuyorum. Ayrıca kano yapmayı ve beyzbol oynamayı da çok seviyorum.

Üniversitenin öğrencileri geleneksel kano yarışları düzenlerler. Cambridge Üniversitesine karşı yapılan bu yarışlarda yağmur yağsa bile çok büyük bir şenlik düzenlenir.

Aşağıdaki fotoğraf ise annemin bahçesinde çekilmiştir, penceresinde çiçekler bulunan diğer resim ise hemen yanındaki bir evin resmi.

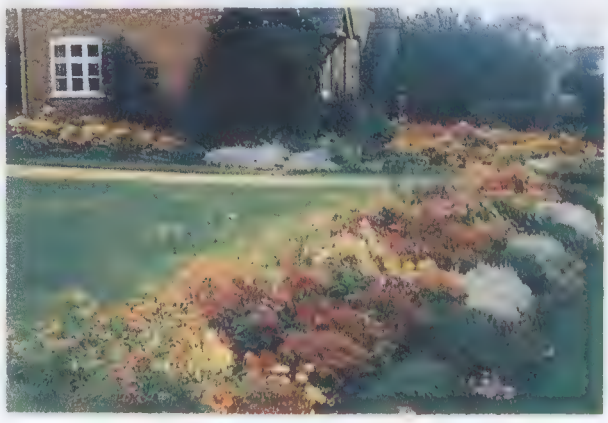

İngiliz kiliselerinin dışında, çoğunlukla antika mezarlıklar bulunur. Bu gördüğünüz ağaç da yaklaşık 100 yıllık bir ağaçtır. En çok hoşuma giden şeylerden biri de korku filmleri. Televizyonda gösterildiği zaman hiç kaçırmıyorum, hepsini izliyorum. Ve birgün onlardan biri olan hayalet "Ghostbuster" ile karşılaşabileceğimi zannediyorum. Büyüyünce ya bir bilimadamı ya da dedektif olmak istiyorum. Barbara adında bir kızkardeşim var. En iyi arkaşım ise Ali Sami adında bir Hindistanlı.

•Thames nehri, biz onu Jül Sezarın dediği gibi İsis deriz.

•Burası da Londra'da herşeyin satıldığı bir muhit. Ben de buradan bir Afrika yüzüğü satın aldım.

•Bu resim de, bizi kraliçenin sarayının önündeki geçit törenini izlemeye götürdükleri zaman çekilmişti. En çok parlamentonun önünde bekleyen muhafızlar ilgimi çekti.

İşte, benim ülkem olan Büyük Britanya'nın haritası. Size ülkemin önemli yerlerini göstermeye çalışacağım.

• HİGHLAND'LI İSKOÇLAR GAYDA ÇALANLAR

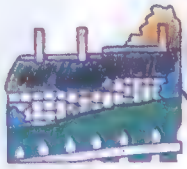

• TİPİK BİR STRATFORD EVİ

BAYRAĞIMIZ

İngiliz bayrağı birçok kısımlardan oluşmuştur. Aslında, eskiden İngiliz halkı, S. George'un bayrağına sahiptirler. 1277'de beyaz ve kırmızı renkli haçlı bayrak kullanılmaya başlanmıştır. Kuzeyde yaşayan İskoçlar, S Andrea'yı temsil eden buna beyaz bir haç ve mavi zemin daha yerleştirdiler. I. Giocomo I Stuart, İngiltere ve İskoçya'yı tek bir taç altında birleştirdiği zaman Aziz Andrea'nın beyaz haçı ile Aziz Giorgio'nun kırmızı haçını da birleştirir, zemin mavi kalır. Bu birliğe İrlanda katıldığı zaman başka bir ermişin haçı da bu bayrağa eklenir. Yani Aziz Patrizio'nun kırmızı haçı da diğerleri ile birleşir, Britanya bayrağı aynı zamanda "Union Jack" diye de adlandırılır.

• PORTRUSHTAKİ DEV KALDIRIMLAR.

• İngiliz para birimi sterlindir

Benim ülkemin tarihi birçok kişisel olaylarla doludur. Öyleyse şimdi sizlere, içlerinde en hoşuma gideni anlatmaya başlayayım. Mesela 871 yılında Sakson kralı Alfred Danimarkalılara karşı savaşmıştır.

1) Ulusal Robin Hood, Sherwood ormanlarında halen varolan çok eski meşe ormanlarında ormanların dostu olarak bilinir.

2) Biraz da kraliçe Elizabeth'i size anlatmak istiyorum. Babası VIII Enrich altı kez evlenmiştir. Ölümünde, ikinci karısından olan kızı Elizabeth kraliçe olur. Sonraları krallığı bırakır. Ve İskoç kralı Carl İngiltere ve İskoçya'yı birleştirir.

3) Ve şimdi sizlere, Londra da çıkıp, her tarafın yanıp yıkılmasına neden olan yangından bahsedeceğim. Tüm İngiliz çocukları bu tarihi asla unutmazlar. 1666. Ne kolay değil mi!!!

5) Tahtta, kral VI. George'un ilk çocuğu olan kraliçe Elizabeth'i görüyoruz . Tacını daha sonra oğlu Carl'a bırakacaktır.

4) Şimdi de sizlere bir amiralden

bahsedeceğim Horatio Nelson yönetimindeki İngiliz amirali Trafalgarda, Fransız donanmasına saldırarak bir generali (bir politika adamı) yani Napolyon'u 1815'te yenerek gemilerini batırdı.

NE, NİÇİN, NASIL?

Alize rüzgarları

Yüksek basınç kuşaklarından batıya ve ekvatora doğru esen düzenli rüzgarlardır. Alizeler denizlerin üstünde karadakinden çok daha kuvvetli ve düzenli eserek gökyüzünün çoğu zaman açık olmasını sağlar. Alizelerin ortalama hızı, saniyede 5-6 metre (saatte 17-20 km) dolayındadır.

Alligator

Timsahlar takımının alligatoridae familyasından iki sürüngen türünün ortak adı. Alligatorlar iri gövdeli hayvanlardır ve bütün timsah türlerinde olduğu gibi hem savunmaya, hem de yüzmeye yardımcı olan güçlü kuyrukları vardır. Gözleri, kulakları ve burun delikleri uzun kafalarının tam tepesindedir ve avlanmak için sık sık suya giren bu sürüngenler yüzerken, duyu organları suyun biraz üstünde kalır. Alligatorlar etçil hayvanlardır ve göl, ırmak, bataklık gibi büyük su kütlelerinin kıyısında yaşarlar. Tehlikelerden kaçmak ve soğuktan korunmak için, kıyıda kazdıkları çukurların içine girerler. Bir zamanlar derileri için bol miktarda avlanan, yavruları evde beslenmek isteyen meraklılarına satılan bu hayvanlar eskiden bol bulundukları bölgelerde de oldukça azalınca, avcılara karşı yasal koruma altına alınmışlardır.

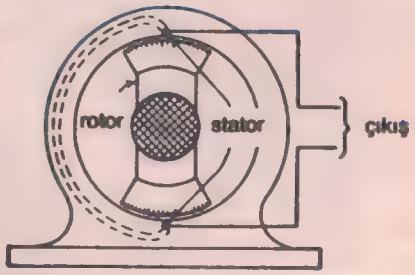

Basit alternatör

Alternatif akım

Degişken akım olarak da bilinir. Periyodik olarak yön değiştiren elektrik akımıdır. Sıfırdan başlar, sürekli artarak bir maksimum değere ulaştıktan sonra yeniden sıfır olacak biçimde azalır. Bu çevrim sürekli olarak yenilenir. Akımın, art arda iki çevrimde belli bir değere ulaşması için gereken zaman aralığına periyot ya da devir, bir saniyedeki periyot ya da devir sayısına frekans, hem artı, hem eksi yönündeki maksimum değerine de genlik adı verilir. Saniyedeki devir sayısı 50-60 kadar olan düşük frekanslı alternatif akım konutlarda ve işyerlerinde kullanılır. Frekansı 100 megahertz dolayında olan alternatif akımın kullanım alanı televizyon sistemleri, frekansı 1000 megahertz ya da daha fazla olan alternatif akımın kullanım alanı ise radar ve mikrodalgayla haberleşme sistemleridir.

Altın oran

Altın kesit olarak da bilinir. Doğada ve klasik sanatta pek çok uygulamasına rastlanılan bu oranın en iyi bilinen örneği "altın dörtgen"dir. Altın dörtgen çizmenin ilk adımı, bir kare çizmektir. Ardından, bu kareyi iki eş parçaya ayıran bir eksen çizilir. Çizimde, sözü edilen eksen, P0 doğrusuyla gösterilmiştir. O merkezli, OC yarıçaplı çember yayının, AD'nin D yönündeki uzantısını kestiği F noktası aranan dörtgenin bir köşesidir. |AF| : |AB| altın orana eşittir. Böylece elde edilen AFEB dörtgeninin yanısıra, CDEF dörtgeni de bir "altın dörtgen"dir.

Amfibyumlar

Su ortamından karasal yaşama geçen omurgalıların ilki ve bütün sürüngenlerin, kuşların, memelilerin atasıdır. Bütün yaşamlarını suda geçiren amfibyum türlerinin sayısı pek azdır; çoğu, hiç değilse yaşamının bir bölümünü karada sürdürür. Amfibyumlar, en çok tropikal bölgelerde görülür. Amfibyumların çoğu, önce su ortamında bir larva evresi yaşarlar, daha sonra başkalaşma geçirerek karada yaşayan erişkin biçimlerine dönüşürler.

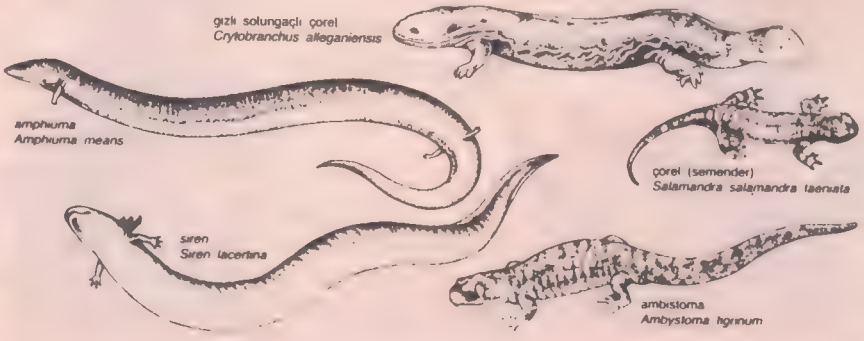

KİM, NEREDE, NE ZAMAN?

Attila

(400-453), yaşamı söylencelere ve edebiyat yapıtlarına konu olmuş büyük Hun imparatorudur. 434'te ağabeyi Bleda ile birlikte başa geçtiğinde Hun İmparatorluğu Orta Avrupa'nın geniş bir bölümüne egemendi. İki kardeşin hükümdar oldukları dönemde Bizans, Tuna boylarının orta kesimlerini Hunlar'a bırakarak ödediği yıllık vergiyi iki katına çıkarmak zorunda kalmıştı.

Büyük bir komutan ve fatih olan Attila düşmanlarına karşı acımasızlığından ötürü Avrupa'nın korkulu rüyası olmuştu. Çağdaşları Attila'yı doğaüstü bir güç gibi görmüşlerdi. Daha yaşadığı günlerde birçok söylenceye konu olmuştu.

Attila'nın İtalya'dan İzlanda'ya kadar bütün Avrupa'da efsaneleşen yaşamı çeşitli sanat yapıtlarına konu olmuştur. Giuseppe Verdi Attila adlı bir opera bestelemiş, Pierre Corneille Attila adlı bir trajedi yazmıştır. Dante İlahi Komedya (yaklaşık 1310 -21) adlı yapıtında Attila'yı cehennemin yedinci katında cezalarını çeken acımasız ve kötü kişilerin arasına koymuştur.

Alexander Graham Bell

(1847 - 1922) Alexander Graham Bell telefonu bulan kişi olarak tanınır. Bell'in en büyük düşü, birbirinden uzaktaki iki kişinin konuşabilmesini sağlayacak bir araç bulmaktı. Bir megafonla konuşulduğunda bile, gırtlaktan çıkan ses dalgalarının çok uzak mesafelere kadar yayılamadığını bildiği için, ses titreşimlerini daha uzak mesafelere nasıl iletebileceğini araştırmaya başladı. Sonunda, elektrik akımı aracılığıyla bu tireşimleri oldukça uzağa iletmeyi başardı.

Bell'in yaptığı ilk telefon, birbirinin eşiti olan iki basit aygıttan oluşuyordu. Bu aygıtların içinde bir elektromıknatıs ile diyafram denen çok ince bir demir levha vardı. Elektromıknatıs, üzerine sarılmış tellerden elektrik akımı geçirildiğinde mıknatıs gibi davranan bir demir parçasıdır. Seslerin bir ışık demeti aracılığıyla kısa mesafelere iletilmesini sağlayan fotofon ve bildiğimiz gramofon ya da pikapların öncüsü olan grafofon da Bell'in buluşudur.

Beethoven

(1770-1827). Ludwig van Beethoven, günümüzde müziğin her dalındaki benzersiz yapıtlarıyla, üstün yetenekli bir besteci olarak tanınır. Oysa yaşadığı dönemde, piyanist olarak ona duyulan hayranlık, besteciliğinden önde geliyordu. Konserlerini izleyenler, Beethoven'in kafasının içinde yarattığı müziği piyanoda anında, içine doğduğu gibi seslendirebilmesi büyük bir şaşkınlık ve beğeniyle karşılarlardı. (Buna müzik dilinde doğaçlama denir.) Beethoven'in yazdığı müziğin dinlenmesi de çalınması kadar zordu. Ne var ki, zaman içinde gelmiş geçmiş bestecilerin en üstünlerinden biri olduğu kabul edildi. Beethoven'den önce ünlenmiş olan Haydn ve Mozart gibi büyük bestecilerin müziği zarif, hoş, güzel ve çekici melodileri içeren, çok iyi planlanmış yapıtlardı. Beethoven'in müziği ise daha güçlü, daha romantik ve duygu yüklüdür.

NABUKODİNOZOR

Yazan: Herle
YUMURTADAN ÇIKMAK

Çizen: Widenlocher
Dargaud- Akan Ajans

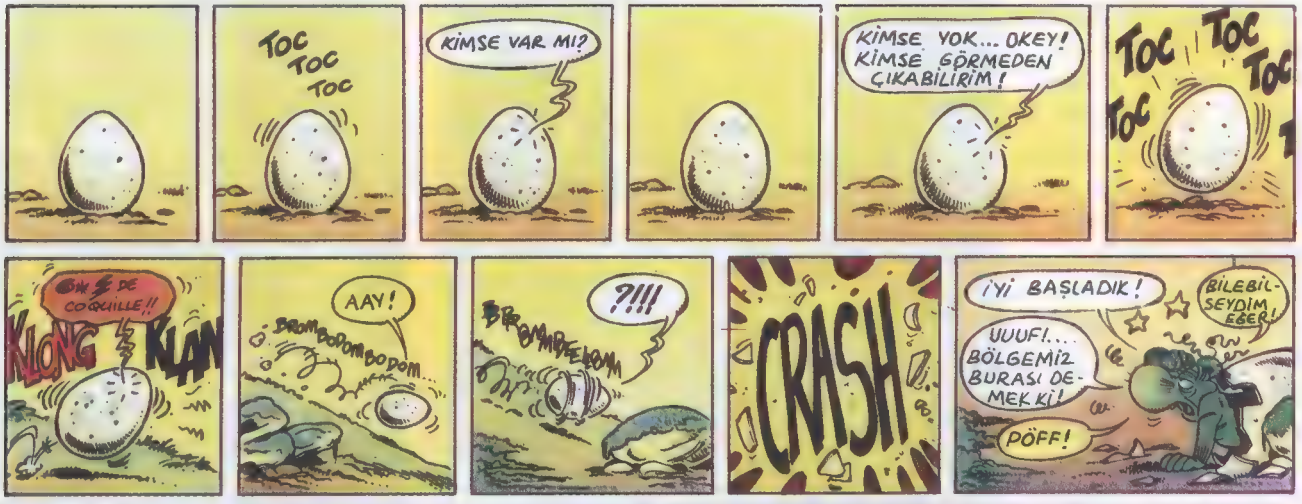

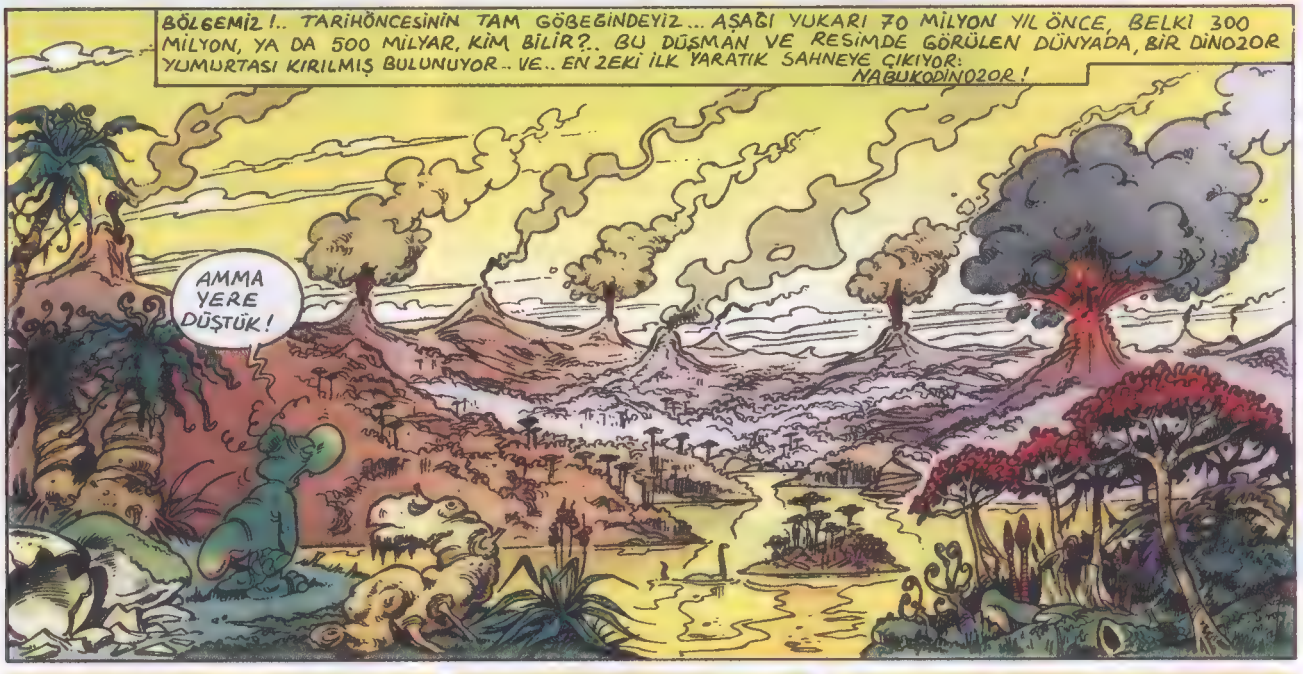

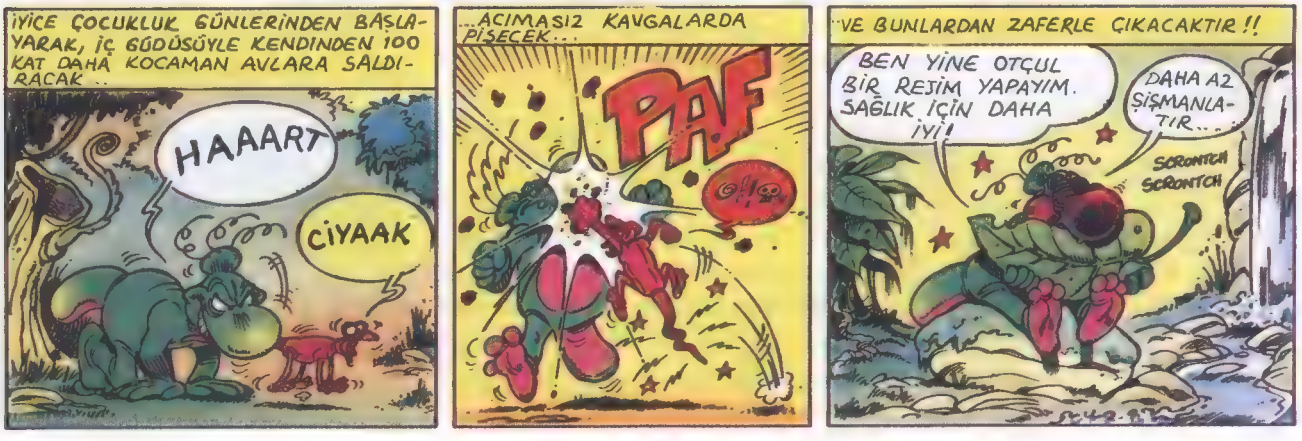

NABUKODİNOZOR

YUMURTADAN ÇIKMAK

NABUKODİNOZOR

İKLİMSEL SÜRPRİZ

NABUKODİNOZOR

İKLİMSEL SÜRPRİZ

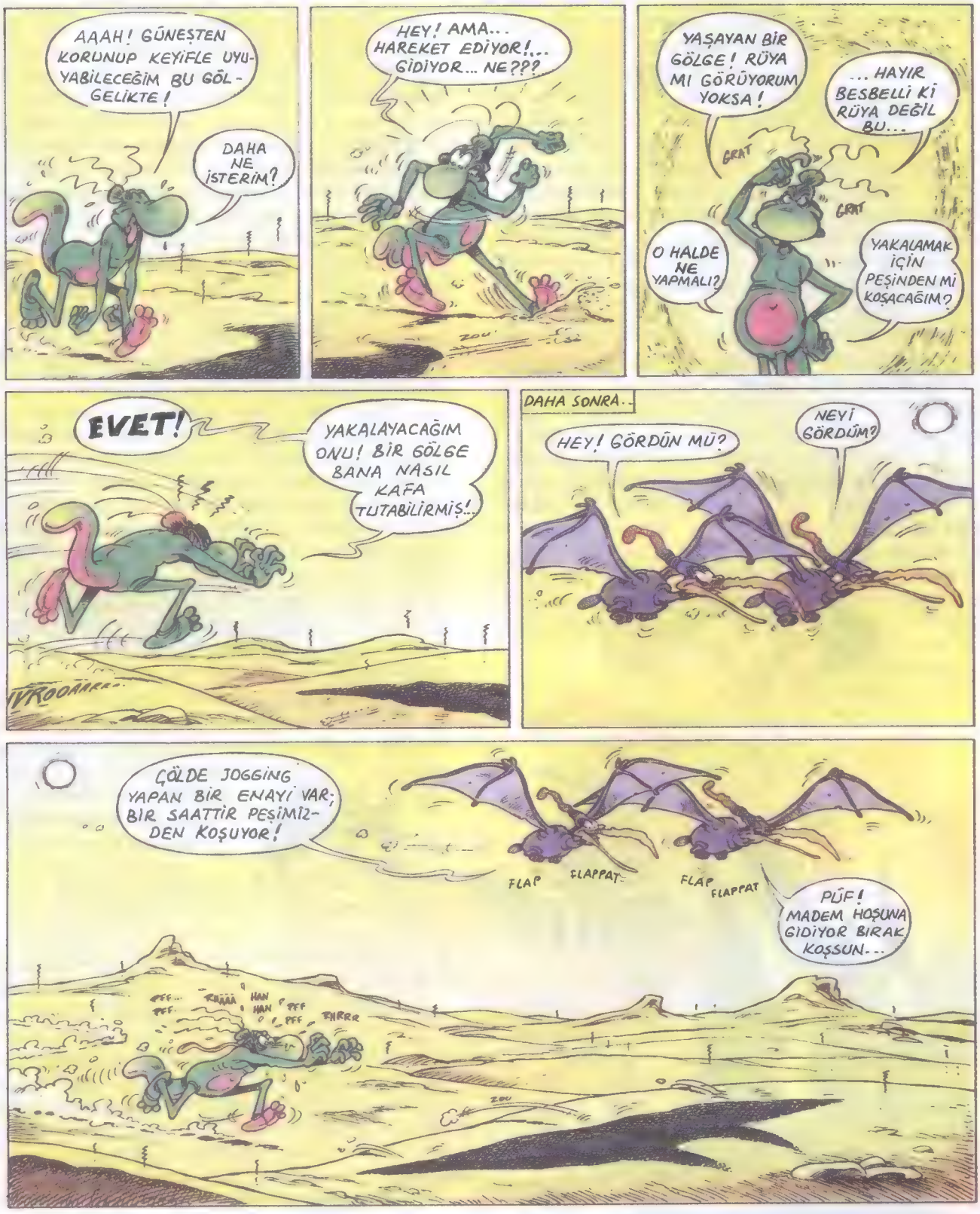

ÖYKÜ

ALİ ADINDA BİR ÇOCUK

Yazan: Nezihe Meriç **Resimleyen:** Emine BORA

Ali'nin o uç uç böceğine benzeyen annesi, söz büyümekten açıldıkça, hep şöyle der. "Benim oğlum bir gün de büyüdü." Ali, bir günde büyümüş. Olur mu öyle şey! Nasıl büyümüş? Kaç yaşına gelmiş? İnsan, hiç, bir günde büyür mü? Bu büyümek, öyle bilinen büyümelerden değil. Böyle düşünülürse, insan uç uç böceğine de benzemez. El bette benzemez. Sen, uç uç böceğini bilir misin? Bilirim tabii. Tanımla bakalım. Kırmızıdır uç uç böceği. Küçük bir kırmızı benek. Üzerinde kara kara noktalar vardır. Çok süslüdür. Nedir nedir? Çok süslüdür diyorum. Hah işte Ali'nin annesi de öyledir. O da çok süslüdür. Renk renk kazakları, giysileri, renkli takıları, boncukları vardır. Dudaklarını kırmızı boyar. Minicik beyaz ellerinin badem biçimi tırnaklarına kırmızı ojeler sürer. Yüzükler küpeler takar. İnsanın yüzüne hep gülümseyerek bakar. Çok akıllıdır. Çok anlayışlıdır. Ağzından bal damlar. Haydaaa, laf gene sapıttı. Hiç insanın ağzından bal damlar mı? Bu, sözün gelişi. Çok güzel konuşur demek. Öyle güzel yumuşacık bir sesle, öyle güzel bir konuşma tutturur ki, ağzın açık, hayran, baka kalırsın. Dinlemelere doyamazsın. Konuşmalarının arasına bir de nazlı gülüşler katar ki, bu güzellik anlatılamaz. Şimdi bir soru. Uç uç böceğinin yuvası var mıdır? Aaa! Böcekler yuvada mı yaşar? Karıncaları düşünsene. Doğru. Evet ama, ben, hiç yuvası diye duymadım. Ben de. ye birşey nerden çıktı bu söz? Peki

Ali'lerin yuvasından. Neee? Ali'ler yuvada mı yaşıyor? Üüüf, sen de! Ali'lerin evi demek istiyorum. Ha!Ben biliyorum Ali'lerin evini. Sahi mi? Hadi anlat bakalım nerede? Bak şimdi, hani çarşıdaki büyük fırının yanından bir yokuş çıkıyor ya, hani iki yanında da kocaman ağaçlar var. Taa tepedeki koruluğa dek gidiyor. Evet? İşte o yokuşun başında, beyaz bir apartman var, bildin mi? Hani bahçesinde çok güzel renk renk ortancalar açar. Ali'ler işte o apartmanın ikinci katında oturuyorlar. Onların karşısındaki dairede de Figen diye bir kız var o oturuyor. A! tek başına mı oturuyor? Olur mu öyle şey canım. Annesiyle, babasıyla birlikte. O zaman Figen'ler demen gerekir. Senin türkçen kıt. Neyse, kaç yaşında bu Figen? Ali kadar. İkisi aynı okula gidiyorlar. İkisi de orta iki. Söyle bakalım, biliyor muymuşum Ali'lerin evini? Evet evlerinin yerini biliyorsun. Ama önemli olan başka bir şey var. Nedir? Onların yaşamını bilmek. Bunu, benim sana anlatmam gerek. Çünkü onların yaşamını bilmezsen, Ali'nin annesinin "Benim oğlum bir günde büyüdü." demesinin anlamını açıklayamam sana. Peki, hadi anlat o zaman. Çünkü, nasıl olmuş da Ali bir günde büyümüş, Bunu çok merak ediyorum. Anlatıyorum. Önce Ali ile başlamalıyım. Ali çok huzursuz bir çocuk oldu son zamanlarda. Koskoca çocuk. Artık ortaokullu. Annesi ne yapacağını şaşırıyor. Oysa, ne güzel evleri var. Camları, tahtaları, taşlıkları her zaman silinen, tozu alınan, minderleri kabartılıp, tencereleri, çaydanlıkları ovulup parlatılan bir ev. Köşe bucak çiçek içinde. Tencere hep kaynar. Dikişler dikilir, çamaşırlar yıkanır, konuklar gelir, kahveler köpürtülür, çaylar demlenir. Bir hareket, bir bereket evin içinde. Kimsenin canı sıkılmaz. Günlük yaşam şenlik kıyamet. Ali, annesinin babasının bir tanesi. Tek evlat. İkisi de onu canları gibi severler. İnsan daha ne ister şu dünyada. Ali'nin annesi hep böyle der. "İnsan daha ne ister bu dünyada?

Ali'nin annesi, Ali için kurabiye yapar. Ali için gözlemeler açar, kol börekleri döşer tepsiye. Babası dosyaları eve getirip gece gündüz çalışır. Kim için? Ali için. Anne, Ali'nin o çok sevdiği köfteyle, nohutlu pilavın, yaprak sarmasıyla

makarnanın yanına, biber turşusunu, lahana turşusunu kim için kurar? Ali için. Ali turşuyu çok seviyor diye. Çalışmaktan yorulunca, "Gel bakalım benim aslan oğlum. Baba'yla at bir tavla. Nesine? diyerek oğluna bayıldığını her fırsatta ortaya koymuyor mu baba... Annesi de, o uç uç böceğine benzeyen annesi, kumaşı masanın üzerine yayıyor, makasla kırt kırt kesiyor. araya iğneler, renkli iplikler giriyor, makine tıuırt tırrrrt diye çalışıyor, anne ha babam dikiyor. Derken ortaya çok güzel bir giysi çıkıyor. Ama, anne de çok yoruluyor. Kim için? Ali için. Terzi parası yanına kalsın da, gidip bir tanecik oğluna, güzel, iyi cins bir yağmurluk alabilsin diye.

Peki Ali bunları anlamıyor mu! Nereden çıkarıyor bu huysuzluğu. "Yaa, benim canım sıkılıyor!" diye tutturmuyor mu, annesinin üzüntüden çarpıntıları tutuyor. "Ali'cim. yavrum, ne var sıkılacak?" diyor. "Kendine oyalanacak bir şeyler bulsana. Kitap oku, ne bileyim, çık bir yürüyüş yapıp gel. Bak akşama ekmek yok. Hadi şuradan fırına kadar git gel. Kendine de birşeyler alırsın istersen. Hadi canım üzme beni." Hayır. Ali 'ye hiçbir şey yaramıyor. Suratını asıyor, sedire yatıyor. Mızıl mızıl mızıldayıp, annesinin sinirlerini perişan ediyor.

O gün, annesi, öykümüze neden olan sözleri ilk söylediği gün, arkadaşlarıyla birlikte, bir başka arkadaşına çaya gidecekti. Hepsi bir arada oturacaklar, börekler, çörekler yiyip, demli çaylar içerek, konuşup gülüşeceklerdi. Ama Ali, insanda sinir diye bir şey bırakmıyor ki! Annesi de, kapıdan çıkarken, dayanamayıp terslendi. " Yani Ali" dedi, "kırk yılda bir, bir arkadaşıma gideceğim, burnumdan getirdin. Sana şöyle keyfine düşkün bir ana olmalı ki, aklın başına gelsin." Ali hiç aldırmıyordu. Sedire yatmış, ayaklarını duvara dikmiş, topuklarının bir birini, bir öbürünü güm güm vurarak, "Bana nee, bana nee..." deyip duruyordu.

Oysa bu Ali çok güzel bir çocuk. Bir kere sağlıklı. Bu çok önemli. Kara kara, ışıklı gözleri var. Güleç yüzlü, sevimli... İnsan bu dünyada başka ne ister! Annesi hep bunu söyler. Ali bunu anlamayacak çocuk mu? Bu yaptığına şımarıklık denir doğrusu.

Annesi Ali'ye "Allahaısmarladık!" bile demeden, kapıyı çarpıp çıktı. Rengi kül gibi olmuştu. Elleri buz gibiydi. Titriyordu. Otobüs beklerken neredeyse ağlayacaktı. Figen'in annesi gelince, alt dudağını ısırarak kendini tuttu. Sadece, "Ah sana uğramayı unuttum. Aklım hiç yerinde değil." dedi.

Ali, sedirin üzerinde uyuyakalmıştı. Bir ara, deli gibi fırladı yerinden. Birşey olmuştu. Olmuştu da, uyku sersemi, ne olduğunu toparlayamıyordu. Neydi? işte gene! Evet, biri, kapının zilini, korkarak, usulca dink dink çalıyor. Ali hemen koşup açtı. Karşısında, kapı karşı komşularının kızı Figen duruyor. Her zamanki gibi, uzun sarı saçları, mavi gözleri, çekingen haliyle. İncecik, zayıf bir kız. Ali, öyle yalınayak, saçları karmakarışık, yüzü gözü uykudan şişmiş bakakaldı. Çok utanmış, çok şaşırmıştı. Gülümsemeye çalışarak, usulca. "Merhaba" dedi. Figen'in gözlerinin ağlamaktan kıpkırmızı olduğunu, gözkapaklarının şiştiğini görünce, daha çok şaşırdı. Ne diyeceğini bilemedi. Figen ondan hep kaçardı. Kapıda görünce, içeri giriverirdi. Merdivenlerde karşılaşsalar, usulca "Günaydın" der, koşar adım uzaklaşırdı. İşte şimdi karşısında. Ona diyor ki, "Senden bir ricam var." Ali neye uğradığını bilemiyor. Duyguları alt üst oluyor. "Benden mi? Rica mı? Nasıl yani? Ne oldu? Ne gibi birşey? Yani ne? Şimdi ne olacak?" gibi, karmakarışık bir sürü soru, ünlem boğazını kurutuyor. "Ne ricası?" diyebildi. Heyecandan sesi çatlamıştı. Kıpkırmızı oldu. Figen de kızarmış, tutulup kalmıştı. Birden ağlamaya başladı. Bu Ali için büyük felaket. O, ağlayanlara hiç dayanamaz. Kızkardeşi de yok, onun için ne yapması gerektiğini de bilemez. İnsanın karşısında bir kız ağlarken, ne yapması gerekir acaba?Bir de işin kötüsü, dizleri titremeye başlamaz mı! Az daha, "Titremeyin be!" diye yumruk atacaktı sağ bacağına. Zorlukla yutkunarak, "Şey," dedi, "n'oldu? Neden ağlıyorsun?" Figen içini çeke çeke, gözlerini yerden kaldırmadan, yavaşça,"Sana bir şey söyleyeceğim"dedi, "ben sana çok güveniyorum." Neeeeeeee? Böyle bir ses, çın çın çınladı sanki Ali'nin içinde. Dizlerinin titremesi birden durdu. İçinden doğru bir aydınlanma, tüm vücudunu sardı. Figen hep yere bakarak, sözünü sürdürüyordu. "Sizin sınıfta İrem var ya, Hani senin sıra arkadaşındı." "Bili-

yorum." "İşte, İrem bana, Ali'ye her derdini anlatabilirsin dedi. Ondan yardım isteyebilirsin dedi. Ben de onun için..." Ali'nin içindeki aydınlık, daha çok parladı. "N'oldu? Evet bana anlatabilirsin." dedi. Sesi hiç çatlamadı. O sırada ara yerin otomatik ışığı söndü. Figen hemen yaktı. Şimdi daha telaşlı görünüyordu. İlk çekingenliği biraz geçmiş gibiydi. Ali'nin yüzüne bakarak, ama söze nereden başlayacağını bilemeyerek, cümleleri yarım bırakarak, bir sözden öbürüne geçerek, ağlayarak, burnunu sile sile anlattı.

Onların sınıfında bir çocuk var. Oytun adında bir çocuk. Figen onu çok beğeniyor. Ta okul açıldığından beri bu böyle. Bir kaç kez ayaküstü konuştular. Oytun bir seferinde kalem istedi Figen'den, bir kez de ders sordu. Hayır, onunlu çıkmıyor Figen. Sakın böyle anlamasın Ali. Sadece çok beğeniyor. İşte o Oytun, bugün gelip Figen'e, "Senin nerede oturduğunu öğrendim. Sizin onbir numaraya benim halam taşındı. Akşam üzeri ben onlara geleceğim. Size de uğrarım." demez mi! Figen hıçkırıyor. Ali şaşkınlığından bir türlü kurtulamıyor. Eee? Ne var bunda? Ağlayacak ne var şimdi? Ah! Figen öyle bir bakışla bakıyor ki Ali'ye, sözü ağzında kalıyor. Anlayışsızlığı yüzünden, yerin dibine geçiyor.Ama gene de anladığını söylemek güç. Figen onun anlamadığını anlayınca, daha çok ağlamaya başladı. Gene içini çeke çeke, durmadan burnunu çekerek anlatıyor. Ali'nin annesiyle, Figen'in annesi, çaya beraber gitmişler.Figen evde yalnızmış. Oytun, eğer annesi evde yokken gelirse, annesi de gelip onu görürse, kıyamet koparmış. Annesi çok kızarmış. Çok sinirliymiş o. Ev yerinden oynarmış. Ah! Rezil olurmuş Figen, rezil! Eyvaaaaah! Peki ama neden. Bilmiyor Figen. Boynunu bükerek, "Bilmiyorum!" diyor. Ali de bilemiyor. Anlayamıyor da. Şaşkınlığını gizlemeye çalışarak soruyor. "Ben ne yapabilirim?" Figen ağlıyor. Durmadan ağlayan bir kız. "Bilmiyorum" diyor. "Bana yardım et." Gene o aydınlık Ali'nin içinde. Bu ona güç veriyor. Sesi değişmişti. Çatlamıyordu artık. Duruşu da öyle. Ellerini tıpkı babası gibi pantolonunun ceplerine soktu. Deminden beri, iki uzun kol, iki yanında sarkıp duruyordu. Sırtını dikleştirdi. "Ağlama" dedi Figen'e. "Bir şey yaparım bakalım ben. Sen git yüzünü falan yıka." "Ne yapacaksın?" Bilmiyorum. Ayarlarım bir şey. Hadi gir içeri şimdi.

Ali kapıyı kapar kapamaz, sırtını dayadı ve öylece kalakaldı. Yorgunluktan bitmişti. Neydi bu başına gelen felaket. Ya da bu güzel şey! İki kız. İki kızın ikisi de ona güveniyor. Vaaaay! Kısa bir kararsızlık. Şimdi ne yapmalı! Önce yüzünü mü yıkasın Ali? Saçlar taransın... Yok önce, çabucak giyinsin. Evin içinde böyle gevşek, diz yeri balona dönmüş eski pantolon, eski... Hemen koşup giyinsin. Ya da önce telefon mu etse? Aklına ilk gelen o. Yoksa önce odasını mı toplasa. Kafası amma da karışıyor. N'apmalı? Sakin olmalı. İlk iş bu. Sonra işler yoluna girer.

Girdi bile. Nasıl? Şöyle: Teyze kızına bir telefon! Edildi. Ali onlara komutlar veriyor. Hemen gelmelerini istiyor. Teyzesinin kızı Aylin'le, arkadaşı Arzu. Gelirken, pastahaneden pasta alsınlar. Ama, pahalı olmasın. Ya para? Harçlığı bitmemiş miydi! Olsun, Aylin'den alır. Aylin de çok cimridir. Hemen ister parasını. Çok güzel fıkra anlatır ama. Çok güldürür insanı. Taklitçidir o. Bir de, hiç kimse onun gibi yumurta pişiremez. Annesi bile. Yumurtanın beyazlarını pof pof kabartır. Arzu da durmadan güler. Pastayı alıp Figen'lere giderler. Arzu çayı güzel yapıyor. Belki çay da yaparlar. Yaparlar mı? Ya Figen'in annesi kızarsa? Neden kızıyor acaba? Burada Ali'nin kafası karışıyor.

Gece yattığı zaman, tavanı seyrederek hâlâ bunları düşünüyordu Ali. Çünkü annesi de içerde babasına anlatıyordu gülerek. Ali buna alışık. O ne yapsa, annesi, babasına, arkadaşlarına hep anlatır. Ali de, kendi büyüyüşünü, bir başkasınınkiymiş gibi, annesinin anlatışlarını izler. Annesi ne çok gülüyor. O nazlı sesiyle ne güzel anlatıyor. Şaşmış kalmış. İki de bir bunu söylüyor.

Bir de eve gelmiş ki. Ali giyinmiş. Saçlar taralı. "Hoşgeldin anne" diyor. Ayrıca, "Nasılsın? Nasıl-

geçti toplantınız?" demez mi! O sırada annesi, elindeki anahtarları, duvardaki yerine asmak üzereymiş. Şaşkınlıktan buzdolabına koymuş. Sonra, ara babam ara. Dahası var. Ali, odasını da toplamış. Annesinin peşinde dört dönüyor. Anne şöyle, anne böyle, anne... Bir şey var ama, anlayamıyor annesi. Bir şey olmuş. Şaşılacak bir değişiklik var Ali'de. Ama ne? Biraz ağzını arıyor. Babası telefon etmiş mi? Hayır. Arayan oldu mu? Hayır. Anne elindekileri bırakmak için mutfağa, Ali'de mutfağa. Anne soyunmak için yatak odasına, Ali'de peşinde. Anne çoraplarını sabunlayıp asıvermk için banyoya, Ali'de arkasından. Sonunda, bakla çıktı ağzından. "Anne, sana bir şey söyleyeceğim!"

Büyük serüven ortalığı ışıklara boğarak çıkıyor ortaya. Işıklı, ama ürkek, çekingen. Arada bir parlayan, sonra üflemeden sönecek gibi olan tuhaf bir aydınlık. Anlatırken çatallanan bir ses. Gözler annenin gözlerinde, en ufak bir bakışı bile kaçırmayarak, ikide bir huysuzlanıp, "N'oldu? Neden gülüyorsun? Kızdın mı yani şimdi? Niye öyle baktın? Neden yüzün eğildi? diyerek... Anne, akşam yemeği için sebze mi soysun, domatesleri mi yıkasın, kıymayı mı kavursun şaşırdı doğrusu. Kırılmaya, bozulmaya öylesine hazır, öyle çekingen, ama bunu belli etmemek için öylesine gayret sarfeden bir anlatıştı ki Ali'nin anlatışı, hiç kolay olmadı. Annesinin yüreği eziliyordu bu büyümekte olan küçük adam için.

Neyse, sonunda, herşey baştan sona anlatıldı, Annesi, pastayı duyunca, "Aferin! İyi akıl etmişsin. Ben parasını veririm sana." dedi. Bir de aferin! Oh be! Hem de, "Aman da benim oğlum büyümüş de..." diye gülerek, elleri yağlı olduğu için, dirseğiyle ona sarılmaya çalışarak. İşte o zaman oracıkta Ali'nin içi cız etti. Annesinin de bir zamanlar Figen gibi küçük bir kız olduğunu, onun da kimbilir ne korkuları, ne üzüntüleri olduğunu düşündü. O zaman içinden gelen coşkun sevgiyle arkasından annesine sarılıp havaya kaldırdı. Annesi, gülerek, "Ali'cim yapmaaa" diyerek gülüyor, çığlıklar atıyordu.

Asıl aklına takılan soruyu, o karışıklıkta sormak istemedi Ali. Daha sonra, sofra kurulmuş, yemekler hazırlanmış, babasını beklerken, annesiyle ikisi pencerenin önünde oturmuş, birer ikişer yanan ışıkları, yokuştan çıkanları seyrederken sordu. Figen'in annesi, Oytun'un gelmesine neden kızıyordu? Ne vardı bunda? İnsanın arkadaşı evine gelemez mi? Öyle korkmuştu, öyle ağlıyordu ki Figen, Ali ona çok acımıştı. Annesi ne demişti?Şu anda tam anımsayamıyor. Uyku ağır ağır sarıyor onu. Uzun uzun bir şeyler anlatmıştı. Her insan başka biriymiş. İnsanlar çeşit çeşitmiş. Figen'in annesi iyi bir kadınmış. Ali çoğunu tam anlamadı. Babasının gecikmesi, karnının açlığı, yoldan geçenler, günün heyecanının hâlâ geçmemiş olan etkisi derken, açık seçik olarak sadece sonucu kavradı. Arkadaş arkadaştır. Bunu kız, erkek diye ayırmamak gerekir. Ali'nin arkadaşları elbette eve gelebilir. Annesinin önceden haberi olursa, onlara çay da yapar, kurabiye de... Peki ama Figen'in annesi neden kıyameti koparıyor?

Uyku iyice bastırınca Ali'nin içindeki o güzel aydınlık tüm vücudunu sardı. Dayanamayıp gülümsedi. Yan döndü, yastığına sarıldı. Yatağın içinde dertop oldu ve uykuların en güzeline daldı.

"Anladın mı?" "Elbette anladım." "Aferin!" "Peki Ali'nin bir günde büyüyüşünü de anladın mı?" "Anladım, ama biraz düşünmem gerek." "İyi, düşün bakalım."

© Editions du Lombard

TİLKİ DE YANILIR MI?

Resimleyen : Füsun Evcimen İyicil

Orman, gün güneşlik
çiçeklerde kelebek sevinci
tilki bırakmış kederinin ipini
aklında ne geçmiş günler
ne "gelecek" düşüncesi
gönlünün buyruğuna uyup
dolaşmaya çıkmış...

Kendisi bile
inanacak gibi değil,
kurnazlık hünerini de
unutmuş o gün

Ama tilki bu
adı üstünde
uzak durabilir mi
kurnazlık düşüncesinden?

Bir ulu ağacın
kolları arasında
bir kocaman davul
nasıl da açıyor iştahını...

Bir-iki dolanmış çevresinde
bir tuhaf şey, görmediği,
ne olduğunu kestirememiş...

- Et dolu bir tulum
olmasın sakın bu...
Bir güzel parçalayıp
doyurayım karnımı
ertesi güne kalsın
kurnazlık sorunu...

Ve bir pençede
parçalamış davulu.
Öylece kalmış bizimki
çünkü ne etin zerresi
ne lezzetin kokusu...

- Ah, demiş tilki
kızgınlığın aleviyle
sen de koca sesli koca gövdeli
içi kurumuş biriymişsin...
Dışına baktım, yanıldım
İçini açtım, inandım.

Refik DURBAŞ

ÖYKÜ

ANKARA'NIN İLK GÜNLERİ

Yazan: Adnan ÖZYALÇINER **Resimleyen:** Şahin ERKOÇAK

Ulus alanı, Ankara'nın en kalabalık alanlarındandır. Kentin dörtbir yanına kalkan otobüsler, troleybüsler, dolmuşlar, minibüsler bu alanla çevresinden hareket eder. Alanı büyük yapılar, işhanları, alışveriş merkezleri, mağazalar,dükkânlar çevreler. Burası Ankara'nın göbeği sayılır. Eski-Ankara'yla yeni Ankara burda birleşir. Geniş asfaltlardan biri Yenişehir'e, Bakanlıklar'a uzanırken öteki asfalt, Ankara kalesine, tepelere çıkar. Bir başka asfalt cadde ise dosdoğru Ankara Garına, tren istasyonuna iner. Yokuş aşağı olan bu yolun sağ yanında günün her saatinde uzun kuyrukların oluştuğu bir sıra otobüs durağı vardır. Bu durakların tam arkasında, alanın büyük yapıtları arasında, kısa boyuyla görünmez olmuş eski bir yapı göze çarpar. Ankara taşından yapılmış oval pencereleri olan bu taş yapı, 23 Nisan 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin toplandığı yerdir. Pencereleri demir parmaklıklı olan bu tek katlı yapı, bugün "İnkılâp Müzesi" olarak tarihsel görevini sürdürmektedir.

Yapı, ilk Meclisin toplandığı küçük toplantı salonu, Atatürk'ün çalışmalarını yaptığı oda, Meclis Başkanlık Kurulu odası, bakanların toplanıp kararlar aldıkları Bakanlar kurulu odası gibi belli başlı bölümlerden oluşuyor.

Toplantı salonunda iki yanıdan trabzanlı merdivenle çıkılan masa ve milletvekillerinin oturduğu uzun, dar sıralar yeralıyor. Başkanlık kürsüsünün arkasındaki duvarda eski yazıyla: "Hakimiyet Milletindir" (Egemenlik Ulusundur) yazılı.

Mustafa Kemal'in odası ve Meclis Başkanlık Kurulu odalarında ise birer yazı masası, sandalye ve koltuklarla Atatürk'ün büyük boy tabloları bulunuyor. Meclis Başkanlık Kurulu odasındaki masanın tarihsel bir kişiliği var. Atatürk, 4 Eylül 1919 tarihinde Sivas Kongresi sırasında bu masada çalışmış. Çevresine sandalyeler dizili, yeşil çuha kaplı uzun bir masanın yer aldığı Bakanlar Kurulu odasında bir dosya dolabı ile Atatürk'ün asker giysili, sırtında uzun bir pelerin olan açık başlı yağlıboya resmi bulunuyor. Bu odada Mustafa Kemal, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı olarak Ulusal Kurtuluş Savaşı boyunca halkını inançla savunmuş, zafere ulaşması için bakan arkadaşlarının olumlu kararlar almasını sağlamıştır.

Şimdi taş duvarlarının tam bir sessizliğe gömülü olan ilk Büyük Millet Meclisi önünden geçen bugünkü geniş asfalt yol, eskiden de buradan geçiyordu. Yalnız tabanı topraktı. Biraz da dardı. Bunca gürültü patırtı da yoktu. Taşıt olarak istasyona gidip gelen at arabaları, tekerlekleri gıcırdıyan kağnılar geçerdi. Gene de geleni geçeni çoktu toprak yolun. Ankaralıların gezinti

alanı sayılırdı. O zamanlar küçük bir kasaba görünümünde olan Ankara'nın tek caddesiydi çünkü.

O günlerde Ankaralılar Mustafa Kemal'in gelmesini bekliyordu. Mustafa Kemal Paşa, 19 Mayıs 1919'da Samsun'a ayak basarak Anadolu'ya adımını atmıştı. Ulusal direnişi örgütlemek amacıyla önce Erzurum Kongresini topladı. 23 Temmuz 1919'da yapılan bu toplantıdan ulusal kurtuluş hareketinin başlatılması kararı alındı. Erzurum'da toplananlar kendilerini temsil etmek üzere bir kurul seçti. Bu temsilciler Kurulu'nun başkanlığına da Mustafa Kemal'i getirdi. 4 Eylül 1919'da Sivas'ta yapılan ikinci halk kongresinde Mustafa Kemal ve arkadaşlarının yetkileri genişletildi. Ulusal kurtuluş hareketini zafere ulaştırabilmek için gerekirse hükümet kurabileceklerdi.

Halkın verdiği bu yetkilerle donanmış olan Mustafa Kemal arkadaşlarıyla birlikte 27 Aralık 1919 pazartesi günü Ankara'ya vardı.

Hava oldukça soğuktu. Herkes sokağa dökülmüştü. Ankaralılar günlerdir yollarını gözlüyordu. Ulusal giysilerini kuşanmış, tepeden tırnağa silahlanmış olan Ankara zeybeği seymenler Dikmen'de Mustafa Kemal'i karşıladılar. Hep bir ağızdan onun buyruğunda olduklarını belirttiler.

Mustafa Kemal, yassı, bez bir kalpak giymişti. Sırtında boz renkli, kemerli bir palto vardı. Üstündekiler külot pantolonlu sivil avcı giysileriydi. Yol yorgunuydu. Ama mavi gözlerindeki parıltı eksilmemişti. Karşılayıcılarına gülümseyerek bakıyordu.

Hep birlikte istasyona gelindi. Yolun iki yanını genç, yaşlı bütün Ankaralılar doldurmuştu. Seymenler, istasyon binasında bulunan İngiliz Komutanlığı önünde bayrak çektiler. Havaya ateş ederek birkaç kez,

-Mustafa Kemal Paşa çok yaşa, ölürüz de dönmeyiz yolundan! diye bağırdılar.

Vilayette kendisini karşılayan halka bir konuşma yapan Mustafa Kemal şöyle dedi:

-Vatandaşlarım bizi kurtaracak olan ne şu, ne bu güçtür. Bizi sizin gibi özverili ve yürekli olan halkımız kurtaracaktır.

Davul zurna sesleri, sinsin oyunları, o gün, geceye dek sürdü.

Ankaralılar kurtuluş türküleri söylüyordu. Mustafa Kemal, halkıyla kenetlenmişti.

Gözleri mutluluktan yaşaran Mustafa Kemal, bugünü hiç unutmayacağını söyledi.

Arkadaşlarıyla birlikte Ankara Belediyesi'nin konuğu olarak Ziraat Okulu'nda kalan Mustafa Kemal, hemen çalışmalara başladı.

Daha sonra Ankara halkının aralarında topladıkları paralarla Mustafa Kemal'in başkanlığındaki Temsiciler Kurulu desteklendi. Çalışmaların aksamaması sağlandı.

İstanbul'daki padişah hükümeti, olan bitenden çok ürkmüştü. Ulusal kurtuluş hareketini durdurmak için düşmanla işbirliği yapıyordu. Padişah hükümetinin başı Damat Ferit Paşa, 11 Nisan 1920'de İstanbul'daki Osmanlı Meclisini kapattı.

Mustafa Kemal, baştan beri düşündüğü bağımsız Türkiye Büyük Millet Meclisi hükümetini artık kurabilirdi. İstanbul'dan kaçabilen milletvekillerini Ankara'ya çağırdı. Anadolu'dan seçilen milletvekilleri de Ankara'ya geldi. Esnafı, köylüsü, hocası, dervişiyle tam bir halk meclisi olacaktı bu.

23 Nisan 1920 sabahı ılık bir ilkbahar havası vardı. Hacıbayram camiinde meclise katılacaklarla birlikte kılınan sabah namazından sonra hoca hutbeye çıktı. Kürsüden bir saat süreyle ülkenin durumu, bu durumda neler yapılması gerektiği konusunda konuştu. Halkı uyardı. Sonra meclisin başarısı için dua etti.

Bu yarı dinsel, yarı siyasal törenden sonra milletvekillerinin başları dimdikti. Herkeste bir heyecan. Bir sevinç.

Meclisin toplanacağı, bugün Ulus'ta derin bir sessizliğe gömülmüş olan yapıya ulaşıldığında kimse şaşkınlığını gizleyemedi.

Bu yapı, 1915 yılında İttihat ve Terakki Cemiyeti'nce yaptırılmaya başlanmıştı. Savaş nedeniyle yapımı 1920'ye dek sürmüştü. Damın geri kalan bölümleri herkesin evinin damından taşıdığı dört beş kiremitle tamamlanmıştı.

Milletvekilleri içeri girerken kapıda yedi kişilik bir bando

"Çanakkale" marşını çalıyordu. Kapıda kurbanlar kesilip içeri girildi.

Toplantı salonu, Ankara Öğretmen Okulu'ndan taşınan sıralarla döşenmişti. Sıralar öğrencilere göre dar yapıldığından çoğu iriyarı, yaşlı, göbekli, şişman olan milletvekilleri içlerine sığamıyordu. Başkanlık kürsüsü derme çatma sayılırdı. Üstü yeşil çuhayla örtülmüştü. Örtünün açık bıraktığı yerlerden boyasız tahtalar sırıtıyordu. Gece toplantıları için kahvelerden dört beş gaz lambası toplanıp bir köşeye dizilmişti. Ortada kocaman, saçtan yapılma bir odun sobası duruyordu.

Toplantının açılması için bütün gözler Mustafa Kemal'e çevrilmişti. O, beklenenin tersine, kendisi yerine kürsüye Sinop milletvekili Şerif Bey'i çıkardı. Şerif Bey, alkışlar arasında şu sözlerle Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin ilk toplantısını açtı:

_ Yüksek Meclisinizin en yaşlı üyesi sıfatıyla ulusumuzun içte ve dışta bağımsızlık ilkesine dayanarak geleceğini kendi eline almaya ve idare etmeye başladığını bütün dünyaya ilan edecek Büyük Millet Meclisi'ni açıyorum.

Açılıştan sonra Mustafa Kemal, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına seçildi.

Böylece Türk ulusu ülkenin kaderine el koymuş oluyordu.

Mustafa Kemal, zafer kazanılıncaya dek hem Meclis başkanı, hem başkomutan olarak görev yaptı. Ankara'dan savaş alanlarına, savaş alanlarından Ankara'ya koşup durdu. Hem asker, hem yöneticiydi.

Yurdumuz düşmandan temizlendikten sonra Lozan Barış Antlaşmasıyla bugünkü sınırlarımız saptanmıştı.

Artık sıra cumhuriyetin ilanına gelmişti. Mustafa Kemal'in uzun süredir düşündüğü an gelip çatmıştı.

Lozan antlaşmasının imzalandığının ertesindeydi. Takvimler 1923 yılının Temmuz sonlarını gösteriyordu.

O günlerde bir sabah, Mustafa Kemal, Özel Kalem memurlarından Hasan Rıza'yı yanına çağırdı. Bu çocuğa çok güvenirdi. Yeleğinin cebinden ikiye katlanmış birkaç kâğıt parçası çıkardı. Sır verircesine ve gözlerinin içine bakarak şunları söyledi:

- Bunları al. Temize çek. Okuyamadığın ya da anlayamadığın bir şey olursa bana gelip sor. Bunları şimdilik yalnız sen ve ben bileceğiz. Kimseye bir şey söyleme.

Temize çekilen notlar, 20 Ocak 1921 tarihinde kabul edilen Anayasa'nın devletin idare biçimine ait maddelerini değiştiren bir taslak olduğunu gösteriyordu. Bu taslakta Mustafa Kemal'in el yazısıyla: "Türkiye devletinin idare biçimi cumhuriyettir" yazılıydı.

Mustafa Kemal, hazırladığı taslağın bütün maddelerini gizlice temize çektirttikten sonra 28 Ekim 1923 akşamı Meclis'teki kimi arkadaşlarını Çankaya'daki evine yemeğe götürdü. İsmet Paşa da bunlar arasındaydı. Evde başka arkadaşları da vardı. Onu bekliyorlardı. Hep birlikte yemeğe oturuldu. Mustafa Kemal'in karısı Latife hanım da sofrada bulunuyordu. Mustafa Kemal, yemeğin ortasında,

-Yarın cumhuriyeti ilan edeceğiz! dedi.

Kimse bir şey söylemedi. Oysaki o, kararını çoktan vermişti. Bunu en iyi anlayan karısı Latife hanımdı. Çünkü Mustafa Kemal'in birkaç gece önce arkadaşlarıyla yemekte konuşurken söylediklerini hatırlıyordu.

- Uluslar boşuna ölmezler, boşuna kan dökmezler demişti. Eğer kazanılan savaşlar bir ulusun yaşamında çok derin izler bırakacak bazı yenilikler getirmemişse, böbürlenmekten öteye bir şeye yaramazlar, bir değeri de yoktur.

Demek yenilikle söylemek istediği cumhuriyetti. Şimdi de adını koyuyordu.

Yemekten kalkılınca Mustafa Kemal, arkadaşlarından izin istedi.Tasarıyı gözden geçirmek üzere İsmet Paşa'yla çalışma odasına çekildi. Sabahın erken saatlerine dek çalıştılar.

Ertesi gün, takvimler 29 Ekim 1923'ü gösteriyordu. "Türkiye devletinin idare biçiminin cumhuriyet" olduğunu bildiren yeni Anayasa değişikliği tasarısı akşamın geç saatlerinde Meclis Genel Kuruluna sunuldu.

Sekiz buçukta, "Yaşasın cumhuriyet, yaşasın Türkiye cumhuriyeti" bağrışları içinde ve alkışlar arasında yeni anayasa tasarısını meclis kabul etti.

Bu, cumhuriyetin ilanı demekti. Ardından cumhurbaşkanlığı seçimine geçildi. On beş dakika sonra sonuç belli olmuştu.

Kürsüde bulunan başkan İsmet Bey, sonucu şöyle açıkladı:

- Türkiye Cumhuriyeti Başkanlığı seçimi için yapılan oylamaya 158 kişi katılmış ve cumhurbaşkanlığına, 158 üye, oybirliği ile Ankara milletvekili Gazi Mustafa Kemal Paşa hazretlerini seçmişlerdir.

Alkışlar arasında kürsüye çıkan Mustafa Kemal, kısa bir konuşma yaptı. Konuşması şu sözlerle tamamlanıyordu:

-Her zaman ulusun sevgisine dayanarak hep birlikte ileriye gideceğiz.Türkiye Cumhuriyeti mutlu, başarılı ve zafer kazanmış olacaktır.

Sözlerini bitirdiğinde saat dokuz olmuştu.

Bu sırada Meclis Koruma Bölüğü'nden bir manga asker, Meclis'in yanındaki açıklıkta havaya üç el ateş ettiler. Bu tüfek sesleriyle Türk ulusunun kararı Ankara halkına duyuruluyordu.

Ertesi sabah, Ankara sırtlarından yapılan 101 pare top atışıyla cumhuriyetin ilanı perçinlendi. Aynı anda bütün yurda yayılan top atışlarıyla bu mutlu olay, her yerde, coşkuyla kutlanıyordu.

BİR BOYALI KUŞTU...

Hazırlayan: Bora ÇİFTÇİ

Müzik aleminin en değişken yüzlerinden biridir David Bowie. Bu değişim müziğine de yansımıştır.

Onu üne kavuşturan albüm "Space Oddity"de (1969) uzay arasındaki yalnızlık ve sıkıntısını telsiz bağlantısıyla "Yer Kontrol"e anlatmaya çalışan "Yüzbaşı Tom" olur.

1972 albümü "The Rise and the Fall of Ziggy Stardust" (Ziggy Yıldıztozu'nun Yükseliş ve Düşüşü) da şöhret kurbanı Ziggy Stardust'dur. Öyle benimsemiştir ki bu rolü pekçokları kendisini oynadığını iddia etmiştir. Sonraki yıllarda adını verdiği 1993 albümü ile karşımızda. Yayınlanmadan 90'ların "Let's Dance"i olarak nitelendirilmesinin nedeni prodüksiyonda o müthiş çalışmanın yaratıcısı Nile Rodgers'ın yeralması. Bu albümde Bowie'nin her döneminin izlerini bulmak mümkün.

"Boyalı Kuş" bu kez rock'tan uçup dance'e ve oradan da serbest Jazz dalına konuyor.

Ziggy'deki gibi anlattığı kişiliklerle tam anlamı ile özdeşleşmez ama tipi ile her albümde insanları şaşırtır. Bu şaşırtmacayı albümlerine de yansıtır. Space Oddity, Ziggy Stardust, albümlerinde ruhsal karmaşasını yansıtan ağır parçalar yazar.

"Low" (1977) ve "Heroes" albümlerinde ise müzikal olarak daha eğlencelik işlere yönelir. Ama yine de söz ve müzikler sıradışıdır. 1983 "Let's Dance" albümü ile "New Wave"i aşar. 1988'de ilk grubunu kurar: Tin Machine. Topluluğun modern ötesi müziği garipsenir. Şu günlerde ise "Black Tie White Noise"

AYLAK RUH DOLANIYOR

Mick Jagger böyle diyor üçüncü solo albümü için. Sayfa komşusu Bowie gibi O da müzik dünyasının ilginç isimlerinden. Üstelik iyi de arkadaşlar. Hatta bu dostluklarını 1985'de Live Aid (Afrika'daki açlara yardım amacı ile yapılan müzikal etkinlikler) kapsamında seslendirdikleri "Dancing' in the Street" ile müzikal alanda da pekiştirmişlerdi.

Müzik dünyasının "Beatles"dan sonra en başarılı grubu "Rolling Stones"un solisti olan Jagger, 1984'ten bu yana arasıra kafasına göre takılıp solo albümler yayınlıyor.

"She's the Boss" (Patron O) (1984) ve "Primitive Cool" 'dan (1987) sonra üçüncü solo çalışmasını da geçtiğimiz günlerde yayınladı. Büyük toplulukların üyeleri solo çalışmalarında gruptan farklı şeyler yapayım derken bocalar. İlk iki çalışmada Jaggerda bunu yaşadı. Ama "Wandering Spirit" gösteriyor ki Jagger'ın müzikal arayışları sona ermeyecek. Basında yazıldığı gibi bir blues albümü değil, bir country ya da Nelson Riddle'ın yönettiği bir Big Band (Büyük Orkestra) albümü de değil. "Farklı kaynaklardan yararlandım, burası doğru . Fakat heavy metal de olabilirdi, ya da Bavyera halk şarkıları da söyleyebilirdim" diyen Jagger bu çalışmada çok farklı isimlerle çalışmış. Bunlar arasında Red Hot Chili Peppers'dan Flea (bas), Living Colour'dan Doug Wimbish (bas) ve ünlü İngiliz Jazz'cı Courtney Pine da var. Lenny Kravidz ile "Use Me" adlı parçada yaptığı düet ise sizden tam not alacak.

Ne Bowie'nin ne de Jagger'ın müzikleri burada anlatmakla bitmez. Siz en iyisi onlarla ilgili so-

rularımızı yanıtlayın ve ülkemizde çıkan kasetlerini dinleyerek onları tanıyın. Bu konuda size anne ve babalarınız da yardımcı olacaktır.

ÖDÜLLÜ YARIŞMAMIZ

İşte Sorularımız: Evet şimdi de sıra geldi yarışmamıza. Biliyorsunuz yukarıda tanıttığımız topluluklarla ilgili sorduğumuz iki soruyu doğru olarak yanıtlayanlar arasında çektiğimiz kurada çıkan şanslı on kardeşimize birer kaset armağan ediyoruz. Yanıtlar yukarıda gizli.

1-Bowie'nin 1969 da üne kavuştuğu albüm olan "Space Oddity"de canlandırdığı karakterin ismini yazınız?

2-Mick Jagger ile David Bowie'nin birlikte söyledikleri şarkının adı nedir?

Doğan Kardeş Dergisi
"Müzik" İstiklal Cad. No: 285-287, 5-B Blok, Beyoğlu/İstanbul 80050 adresine bekliyoruz.

Geçen ayın kazananları: Nurgül Pekgöz, Ozan Zetin, Ertuğ Akdağ, Gizem Hülür, Ayşegül Gül, Belma Çevik, Ömer Yalçın, Alp Akçin, Ebru Duru,İnci Tırtıl.

YENİ TÜRKÜ

Bir varmış, bir yokmuş.
Evvel zaman içinde 1979'da Ankara'da bir grup kuruldu.
"Yapılacak müzik günümüz insanının
kulağına seslenmeli!
Türküler de yenilenmelidir." diyor ilk albümleri
"Buğdayın Türküsü"nü
yayınladıkları zaman "Yeni Türkü".

Topluluk 1983'de yayınladıkları Akdeniz Akdeniz ile"iyi müzik"ten anlayan herkesin beğenisini kazandı. Batının müzikal altyapısını esas alarak ud, kemençe, kanun ve tamburun yanısıra Türk müziği formlarında kullanılan keman, flüt ve klarinet gibi çalgılara ön planda yer vererek özgün sound'larını oluşturdular.

"Günebakan" (1985) "Dünyanın Kapıları" (1987) "Yeşilmişik" (1988) de bildikleri yolda yürümeye devam eden topluluk "Yeşilmişik " ile çoktan hakettikleri genel beğeniyi de kazandılar. 1990' dayayınlanan "Vira Vira" ve ilk konser albümleri "Rumeli Konseri" onların artık ülkemizin "Süper Grup"larından olduğunun kanıtıydı. Geçtiğimiz yılın son günlerinde Yeni Türkü Murat Buket (ud, kemençe), Derya Köroğlu (vokal), Fuat Oburoğlu (ud, kemençe) ve Cengiz Onural (flüd, klarinet) dan oluşan kadrosu ile "Aşk Yeniden"i yayınladı.

Kurtuluş Savaşı sonrası topraklarını terketmek zorunda kalan Anadolu Rumlarının Yunanistan'da çektikleri yabancılık, yalnızlık ve dışlanmışlığın müziği olan "Rebetika" tarzını da bizlere bu albümlerindeki "Yedikule" ile öğrettiler.

Başlangıcından bu yana (14 yıl) şarkı sözleri ve şarkılarında söz olarak kullandıkları şiirler (Can Yücel, Edip Cansever, Lale Müldür ve Murathan Mungan gibi şairlerin şiirlerini kullandılar) ile de ayrı bir yer edinen Yeni Türkü, bugün müziğimizde yaşanan yozlaşmaya karşı tutunabileceğimiz sayılı can simitlerinden.

ŞİMDİ BU KASETLER DİNLENİYOR!

Ten Summoner's Tale / Sting

Sting bir önceki albümü "Soul Cages" ile kendisine yakışır bir başarı kazanamamıştı. Bu kez daha iyi parçalar yazmış. İlk single "If I Ever Lose My Faith in You" çok güzel. "Heavy Clouds No Rain" ve "She's Too Good For Me Seven Days" albümün diğer güzel parçaları. Yeni versiyonunda "It's Probably Me"yi dinleyin ve nasıl olduğuna siz karar verin. Topkapı'ya teşekkürler böyle güzel çalışma böyle güzel bir kaset (TDK) ve kayıt (Digital Mastering) ile dinlenebildi.

A&M/TOPKAPI

Hard Or Smooth/ Wrecks -N- Effect

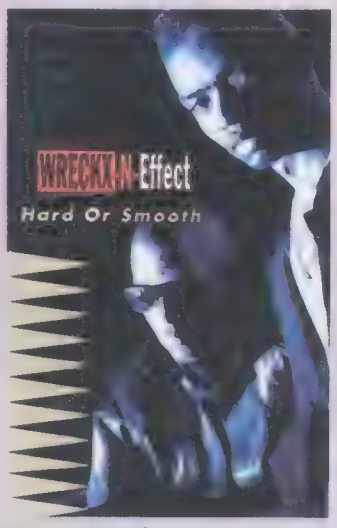

Müzik laborantı Teddy Riley 1986'da Harlem'deki laboratuarında "New Jack Swing"i üretti. Biraz bas, bir tutam melody, yüklü dozda hip-hop ritmi çalgıların özenli bileşimiydi bu. Topluluğu Wrecks-N-Effect 92 çalışmaları "Hard or Smooth"da başarılı soundlarını sürdürüyorlar. Radyolardan eksik olmayan "Rump Shaker" bunu gösteriyor. "Hip-hop"ın "rap" ile "soul" mutfağında buluşması. Kaçırılmaması gereken seçkin bir çalışma.

MCA /MMY

Connected/ Stereo MC'S

"Rap ve dance grupları arasında bir köprü görevi gören topluluk "Jesus Jones", "EMF" ve "The Mondays" gibi "indie" - rockerları da büyük ölçüde etkilemiş. Son çalışmaları "Connected şans eseri ülkemizde de yayınlandı. "Connected" ve Step It Up" şu sıralar radyoların gözdesi. Hadi bakalım ilgi gösterin.

ISLAND/MMY

So Close / Dina Carrol

Bir kaç yıl önce Quartz adlı topluluk ile "It' too Late" adlı ultra modern şarkıyı seslendiren meğer Dina Carrol'mış. Adamskide Seal'ı keşfeden biz nasıl da sektirmişiz onu. "So Close"da da yeralan "Ain't No Man" hala kulaklarımızda yankılanmakta. Kaliteli bir soul dance albümü. Güzel bir müzik farklı bir yüz

A&M/TOPKAPI

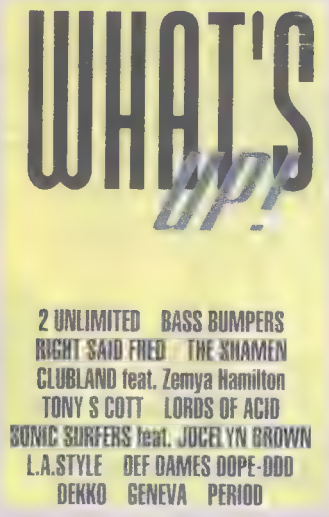

What's Up/ Various

That's up! İşte son zamanlarda yayınlanan en iyi derleme. Şarkıların birçoğu halihazırda "Dance" ve "Clup"listelerinde. Kimler mi var? 2 Unlimited'den "No Limit", Right Said Fred'den "Love For All Season", The Shamen'dan 'Phorever People", Clupland feat. Zemya Hamilton'dan "Hypnotized", "Tony Scott'tan "Riders On The Storn", Sonic Surfers Feat. Jocely Brown'dan "Take Me Up" ve Lords Of Acid'den "Rough sex", kaçırılacak şeyler değil.

TOCO/YONCA

Jam/ Little Angels

1986-88 yılları arasında altın dönemini yaşayan Hard n'Heavy'nin o günlerini anımsatan bir grup Little Angels ve üçüncü albümleri Jam. Bon Jovi'nin "Slippery When Wet" ve Whitesnake'in kendi adını taşıyan 1987 albümünü beğenenler bu albümle uçacaklar. İngiltere listelerine kafadan bir numaradan giren bu albümün güzelleri arasında "Too Much Too Young", "Don't Confuse Sex With Love" var.

POLYGRAM/YONCA

NABUKODİNOZOR

BİR HINZIR VELET

UN SALE GOSSE

NABUKODİNOZOR

BİR HINZIR VELET

NABUKODİNOZOR

KİBARLIK

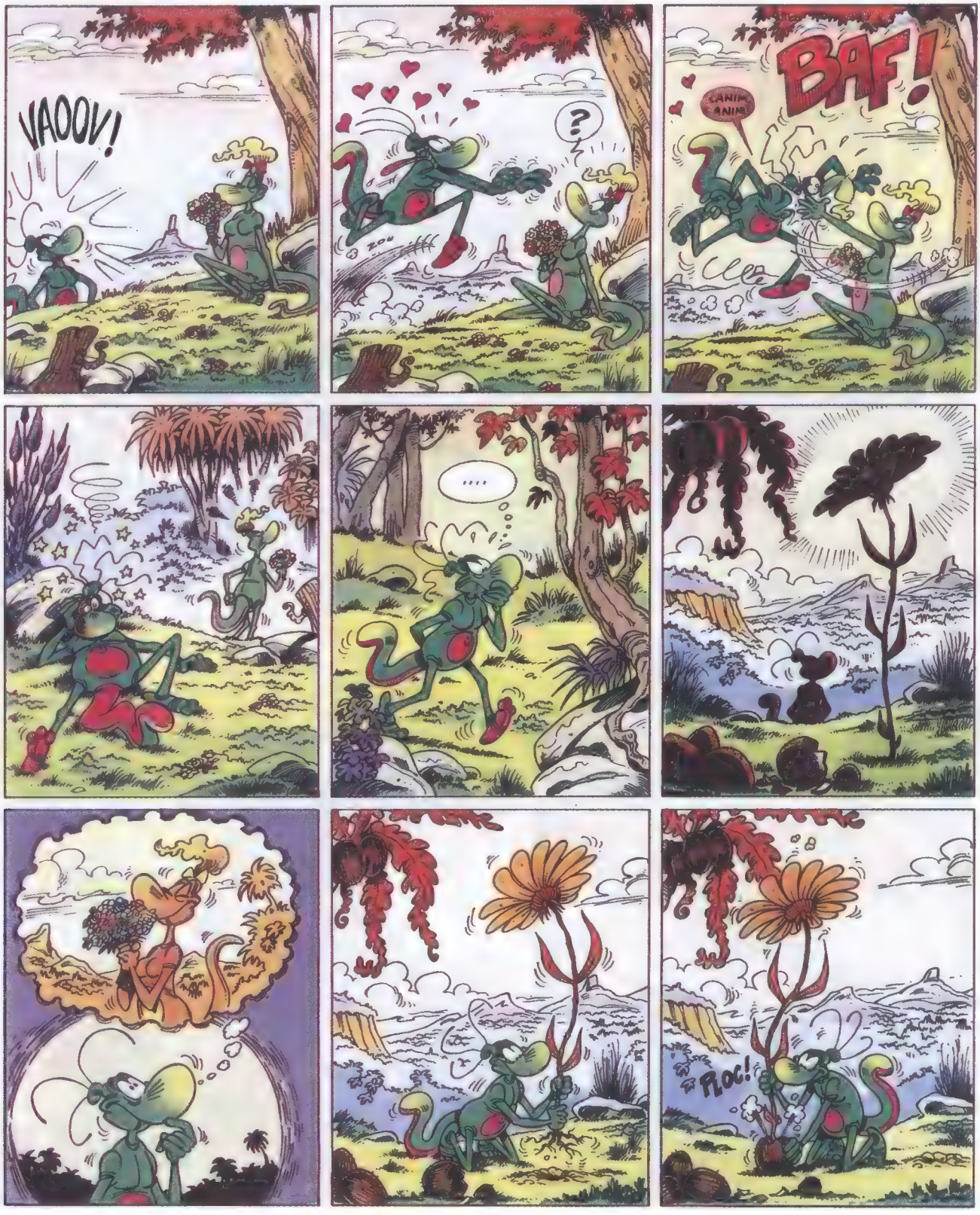

NABUKODİNOZOR

KİBARLIK

CAN SIKICI BİR GÜN VE BEŞKARELER

Hazırlayan: Üstün ALSAÇ

Hiç böyle bir gün yaşadınız mı?Tatilde bir pazar öğleden sonrası. Maç var diye ailenin yarısı televizyonu sarmış. Öteki yarısı da içerdeki siyah beyazın başında, film seyrediyor. Abim ödev yetiştireceğim diye bilgisayara el koymuş. Game watchlar da ya bozuk ya da pilleri bitmiş. Ne gezer, bir yağmur bir çamur, sokağa da çıkılmaz. Can sıkıntısından patlamak üzereyim.

Tam o sırada kapı çalındı. Hüsamettin Amca gelmiş. Birden yüzüm güldü. Hüsamettin Amcayı bilmezsiniz, çok eğlencelidir. Böyle arada bir bize uğrar. Hem bilgilidir hem de şakacı, o varken canınız hiç sıkılmaz.

- İyi ki geldin Hüsamettin Amca, dedim, benimle oyun oynarsın di mi? O, içeri göz atar atmaz durumu anladı.

- Herkes meşgul galiba, dedi.

Onlar gözlerini televizyondan ayırmadan

- Aa, hoşgeldin, geç otur, gibi sözler söylediler, sonra gene daldılar buzlu cama. Hüsamettin Amca bana,

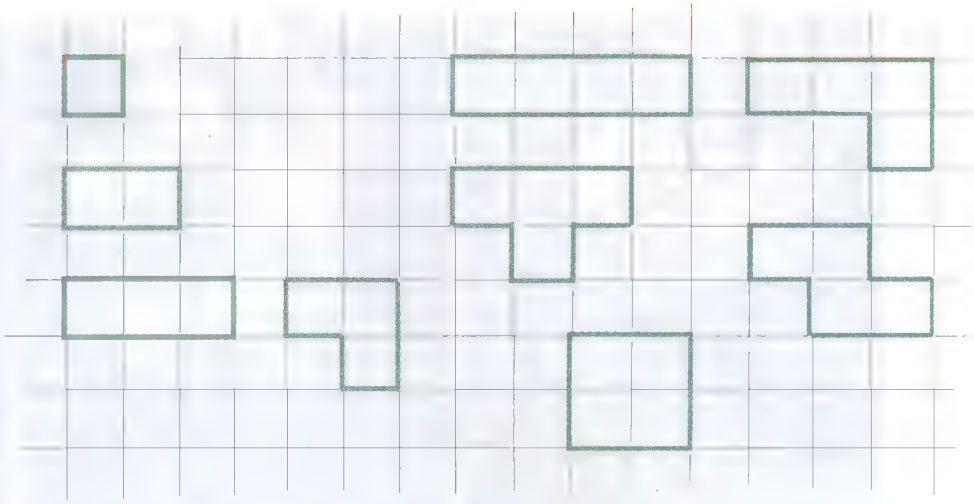

▲ Bir, iki, üç ve dörtkare taşları.

- Ne haber evlat, dedi, işler nasıl gidiyor?

- Hadi gel oynayalım.

- Dur yahu. Ne oynayacağız peki?

- Monopoly.

- Oo oh, hep yenersin beni.

- Tamam satranç olsun.

- O zaman da ben de seni yenerim. Yeni bir şeye var mısın?

- Olmaz olur muyum, can sıkıntısından patlamak üzereyim. Nedir?

- Kağıt kalem getir, kareli kağıt olsun. Bir de makas. Bir yandan da düşünmeye başla bakalım, elinde beş tane kare var ve bunları kenarlarından birleştiriyorsun. Ortaya kaç değişik şekil çıkarabilirdin? Hep böyledir Hüsamettin Amca işte, mutlaka yeni bir şeyi vardır soracak, anlatacak.

-En iyisi birer birer düşünmek. Bak şimdi, elimizde iki kare olsaydı yalnız bir şekil elde ederdik. Üç kare ile ise iki ayrı şekil yapmak olası, biri düz, biri de açılı, tamam mı? Kare sayısı dörde çıkınca şekil sayısı da beşe çı-

F I L P N

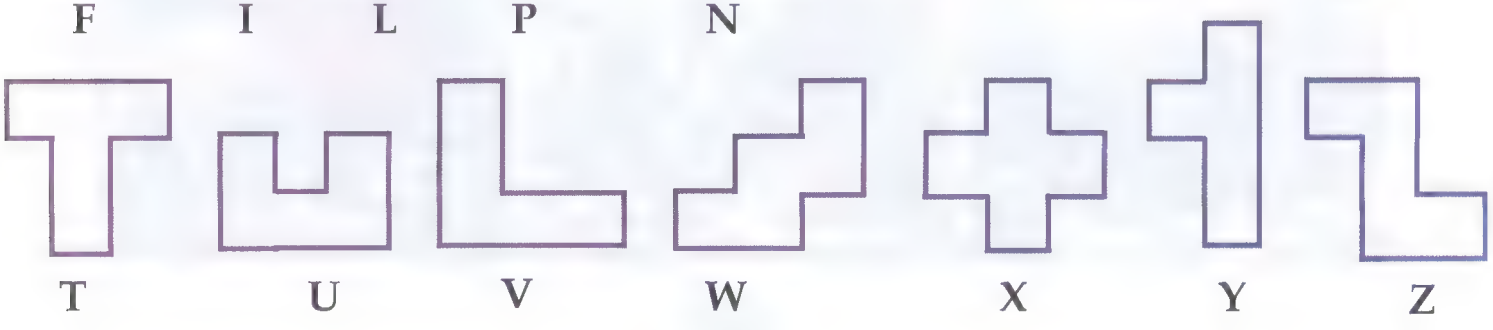

T U V W X Y Z

▼ On iki beşkare taşı.

kıyor. Bir yandan da elindeki kağıda bunları çiziyordu.

- Aaa, bu bizim bilgisayardaki TETRİS'e benziyor.

-Ta kendisi. Bu oyunu Solomon W. Golomb adlı bir Amerikalı bulmuş, biliyor musun? O zamanlar matematik okuyan bir üniversite öğrencisiymiş. Şimdi herhalde profesör olmuştur. Bunların adları da var. İki kareli olan Golomb'a domino'yu çağrıştırmış. Hint - Avrupa dillerinde do, due, dü gibi sözcükler iki anlamına geliyor, biliyorsun, o da buna benzeterek üç kareden oluşanlara trimino, dörtlülere de tetramino demiş. Şimdi bakalım karelerin sayısı beşe çıkarsa ne oluyor. Kaç şekil çizmişim?

- On bir.

- On iki olacaktı. Hah bir de şu şey vardı. Biliyor musun, Golomb bu şekillere birer de harf adı yakıştırmış. Altlarına yazıyorum. Dikkat edersen ilk beş şeklin adını oluşturan harfler F I L P N, Filipin sözcüğünü çağrıştırıyorlar. Geri kalanlar da İngiliz abecesinde son sırayı alıyorlar: T U V W Y Z. Anladın mı?

- Evet.

- Neyse, buraya kadar anlattıklarımın heyecan verici bir yanı yok, ama bundan sonra işler kızışacak. Golomb adlandırma yöntemine uygun olarak bunlara da pentomino demiş. Biz "beşkare" diyelim. Önceleri onların kenar sayısı, köşe sayısı gibi kimi geometrik özellikleri üstünde bulmacalar, hatta oyunlar yapma olanağı var, onların üstünde de düşünmeye başlamış. Böylece hem zevkli hem ilginç bir bulmaca ve oyunlar dizisi yaratmış.

Ben daha pek bir şey anlamamıştım, ama gene de dinliyordum Hüsamettin Amcayı. O bir

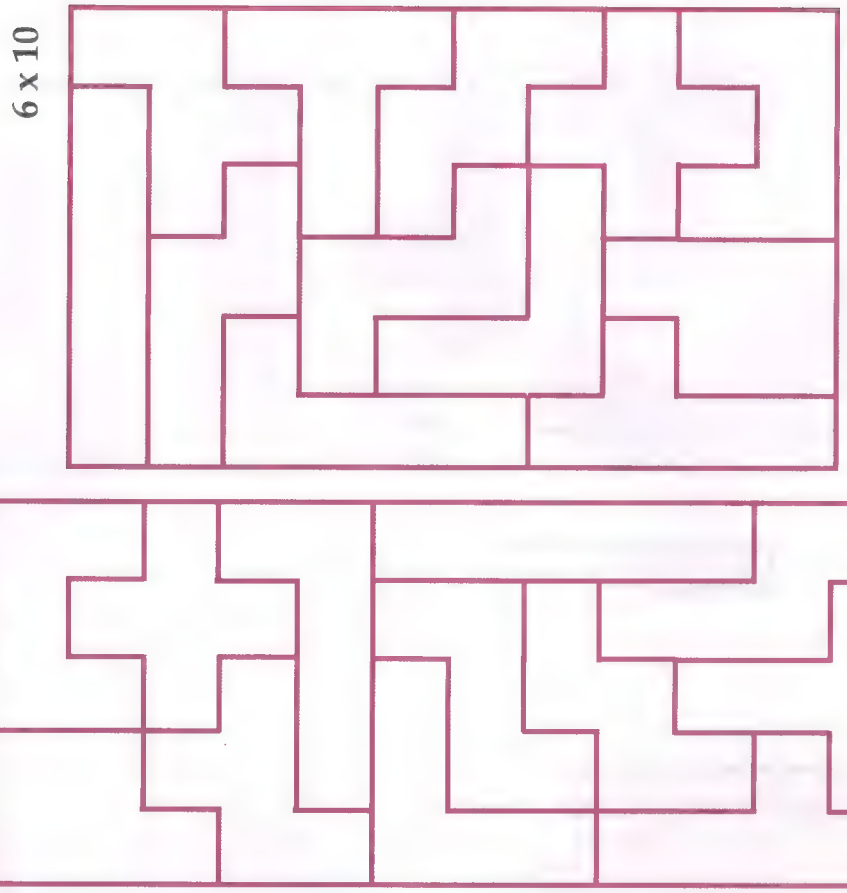

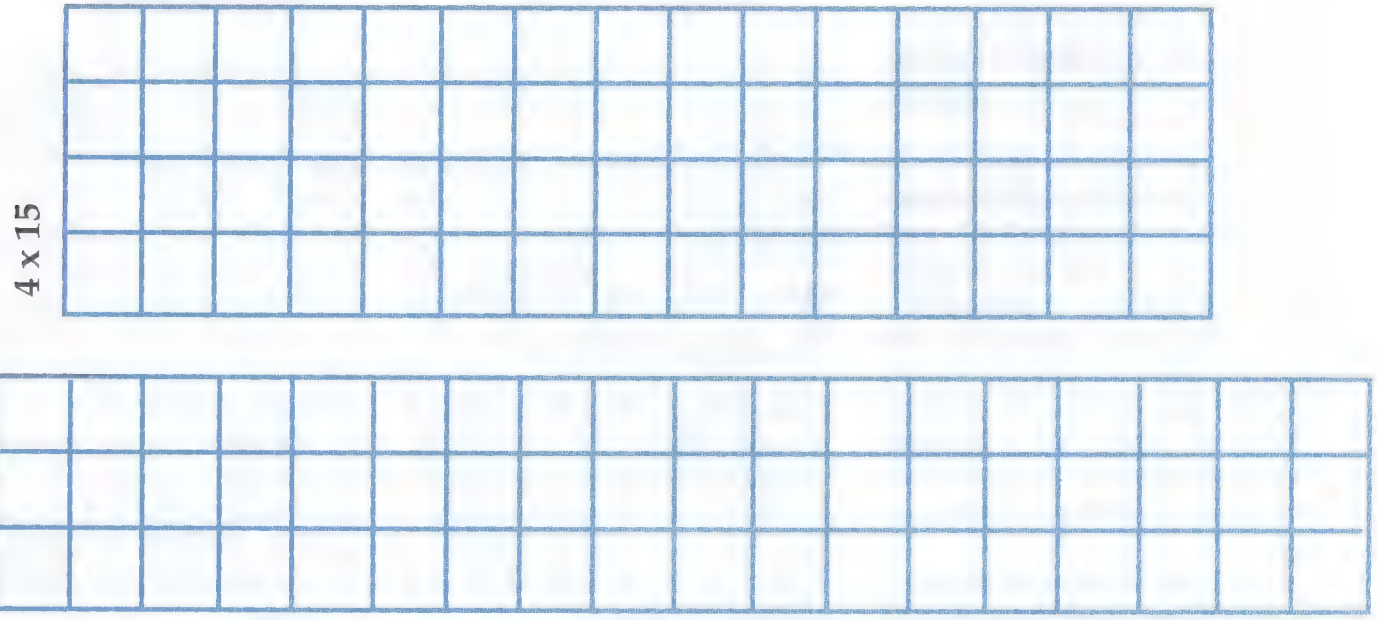

▲ Beşkare taşlarıyla tam doldurulabilen dikdörtgenler (bunları siz doldurun)

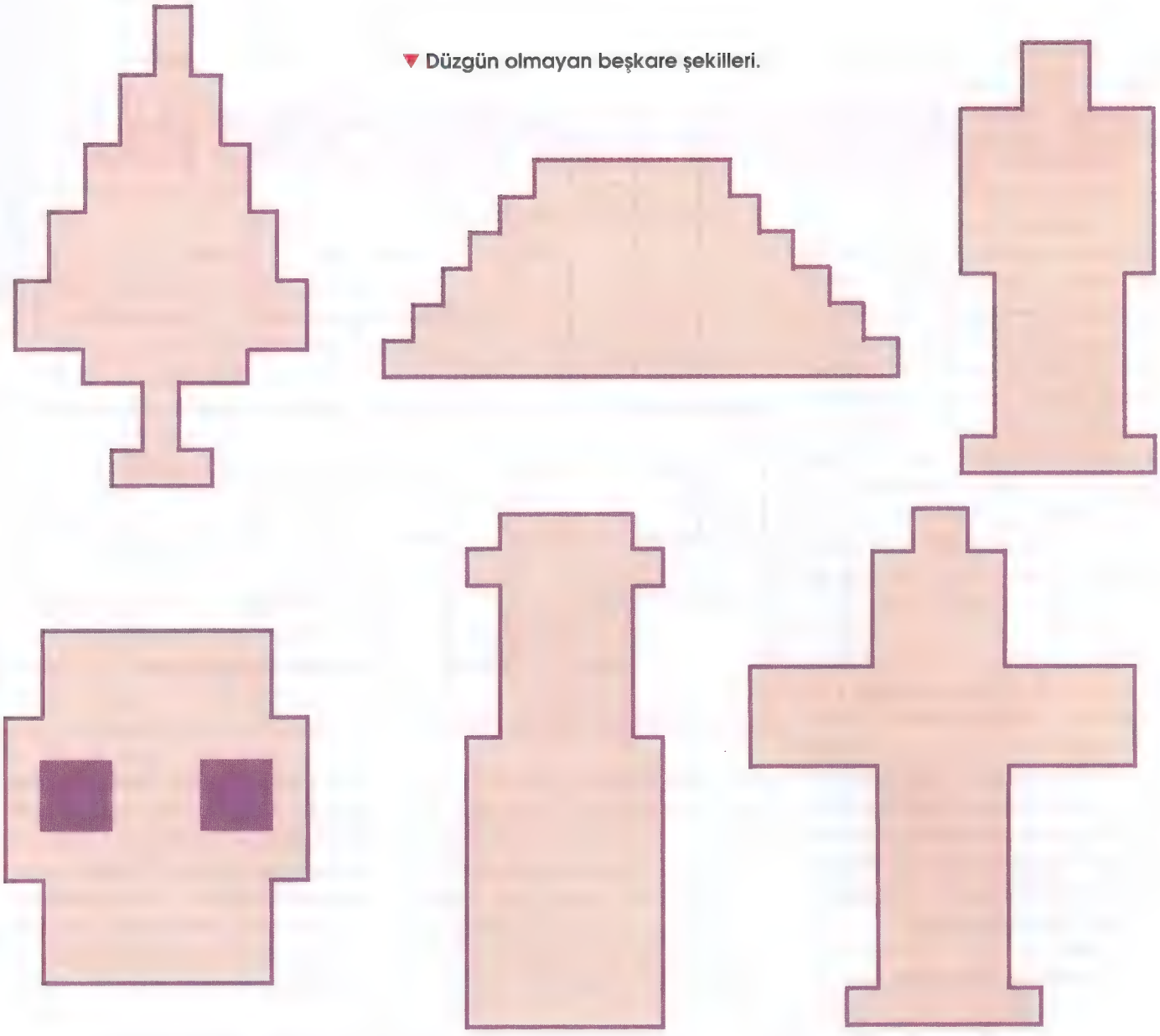

▼ Düzgün olmayan beşkare şekilleri.

yandan çizdiği şekilleri makasla kesiyor, bir yandan da anlatıyordu.

- Bulmacaları da oyunları da kareli kağıt üstüne çizerek çözebilir ya da oynayabilirsin. Ama onları düzgün biçimde çizer, kalınca bir kartona yapıştırdıktan sonra düzgün kesersen güzel oyun taşları elde edersin. Şimdi, burada her biri beşer kareden oluşan on iki taş olduğuna göre, bunların hepsinde kaç kare var?

- Altmış, dedim isteksiz isteksiz.

- Doğru . Peki şimdi bir kenarı 6, bir kenarı da 10 kare uzunluğundaki bir dikdörtgenin içine bu taşların hepsini sığdırmak mümkün olur muydu? Sen dene bakalım, ben de kendime bir çay koyup geleyim.

Gerçekten biraz uğraştıktan sonra çözdüm. Sonucu bir önceki sayfada görüyorsunuz.

- Ne oldu, yapabildin mi? Aferin. Peki, şimdi düşün bakalım, ya bu dikdörtgen 5x 12 boyutlarında olsaydı? Şaşacaksın ama onun da çözümü var. Bak çiziyorum. Evet, Golomb da tıpkı senin gibi düşünmüş, bu taşlar 4 x 15'lik bir dikdörtgeni de doldurur muydu, demiş. Ve son olarak da 3 x 20 büyüklüğündeki dikdörtgeni denemiş.

Ben taşları yerleştirmeye başlamıştım ki Hüsamettin Amca,

- Dur, dur, onları daha sonra çözersin, başka şekillere de bakalım, dedi. Yalnız hep böyle düzgün şekiller yok ya, pek çok da düzgün olmayan şekil var beşkare taşlarıyla yapılabilen. Sana birkaçını çizeyim, onları da bulmaya uğraş. Ayrıca sen kendin de birtakım şekiller bulabilirsin, tek koşul bunların 60 kareden oluşması. Tamam mı?

Biliyor musun, bu oyun biraz mimarların çalışmasına benziyor. Onlar da bir yapıda yeralan belli büyüklük ve biçimdeki odaları çeşitli arsaların üstüne yerleştirmek zorunda kalırlar. Uygun bir çözüm buluncaya kadar da bu odaları senin beşkarelerde

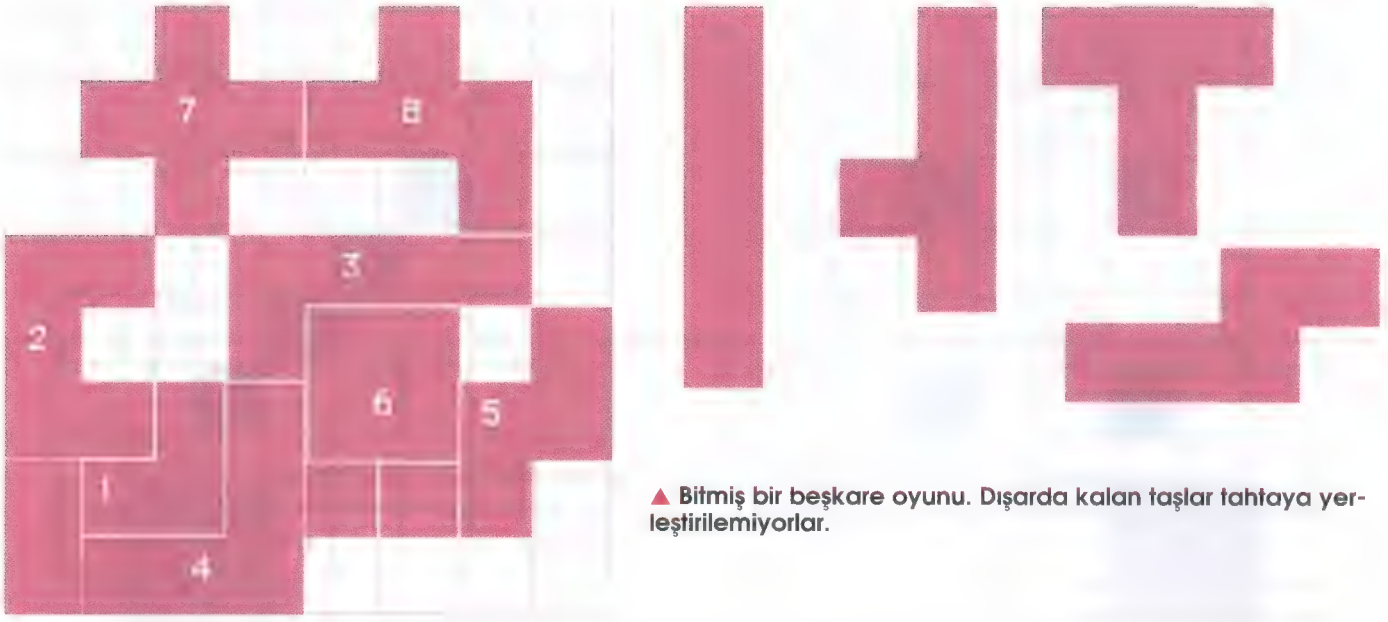

▲ Bitmiş bir beşkare oyunu. Dışarda kalan taşlar tahtaya yerleştirilemiyorlar.

yaptığın gibi bir o yana, bir bu yana çevirip döndürerek yerleştirmek zorunda kalırlar... deyince anımsadım, doğal olarak taşları istediğin gibi evirip çevirebilirsin.

Şimdi de beşkare oyununa bir göz atalım bakalım. 8 x 8 kareden oluşan bir oyun tahtası üstünde satranç gibi, dama gibi oyunlar oynuyoruz ya, Golomb beşkare taşlarını böyle bir tahta üstüne nasıl yerleştireceğini düşünürken aklına bir oyun gelmiş. Oyun aslında çok kolay, iyi öğren, onu oynayacağız.

Önce beşkare taşlarını ortaya koyuyoruz ve sırayla bunları birer birer alıyoruz. Yerde taş kalmayınca kim sonuncu taşı almışsa o elindeki taşlardan birini tahtanın üstünde herhangi bir yere yerleştiriyor. İkinci oyuncu da benzer bir biçimde elindeki taşlardan birini tahta üstüne koyuyor. Taşlar birbirine bitişecek ya da içiçe geçecek diye bir koşul yok. Böylece bir sen bir ben taşlarımızı koya koya ilerliyoruz. Öyle bir an geliyor ki, içimizden biri tahtaya taş koyamaz duruma geliyor. Nasıl olabilir bu?

- Şey elinde koyacak taş kalmamıştır...

- Doğru, ya da tahta üstünde eldeki taşlardan birine uyan bir boşluk kalmamış olabilir. Bu durum ortaya çıkınca oyun bitiyor. Son taşı kim koymuşsa o kazanıyor, ya da sıra kendindeyken elindeki taşı tahtaya yerleştirmeyen oyunu yitiriyor. Nasıl beğendin mi? Çık bakalım şimdi karşıma...

Başladık beşkare oynamaya. Gerçekten ilginç bir oyundu. Hüsamettin Amca,

- Eğer sen de taşların paylaşılmasında bir eşitsizlik olduğunu düşünüyorsan belki benim gibi bu oyunun biraz daha geliştirilmiş bir biçimini denemek istersin, dedi. Yalnız bunu gerçekleştirmek için iki beşkare takımına gerek var. Eğer üşenmeyip onu da hazırlarsan oyun gene ilki gibi oynanır. Yalnız taşlar bu kez 11 x 11 ya da 10 x 12 büyüklüğünde bir tahta üstüne yerleştiriliyor, oyuncular da taşları yerden teker teker alacaklarına karşılıklı olarak tam birer takımla başlıyorlar, yani her ikisinde de aynı taşlar oluyor. Aklıma gelmişken, 11 x 11'lik bir tahtayı iki beşkare takımıyla doldurmayı denemek ister miydin?

Daha ben söze başlamadan içerden annem "Haydi yemeğe .." diye seslendi.

- Evet, diyordu Hüsamettin Amca ellerimizi yıkarken, hemencecik öğrendin. Yemekten sonra da kazanmak için neye dikkat etmen gerektiğini söylerim.

- Ne yapıyordunuz bakayım içerde? diye sordu babam, ne maçtı di mi çocuklar? Yazık kaçırdınız. Anlatın bakalım..

Sofrada başka konular konuşuldu, ama benim aklım beşkarelerdeydi. Bir an önce Hüsamettin Amcanın verdiği problemleri çözmek istiyordum. Yemekten sonra büyükler içerde otururken biraz uğraştım. Dalmıştım, bir de baktım Hüsamettin Amca gidiyor.

- Aah, sana beşkare oyunuda neye dikkat etmen gerektiğini gösterecektim. Söylesem de olur, sen akıllı çocuksun, anlarsın. Taşlarını yerleştirirken bu işi ulu orta yapmaz da onları kendi elindeki taşlara yer hazırlayacak, buna karşılık rakibinin elindeki taşların yolunu tıklayacak bir biçimde yerleştirirsen kazanma şansın çoğalır. Anladın mı?

Şimdi anlaşılıyordu neden onun daha çok kazandığı!..

- Ee evet, dedim, peki ya soruların yanıtı..

- Onları da bir dahaki gelişimde gösteririm artık, çözebil-

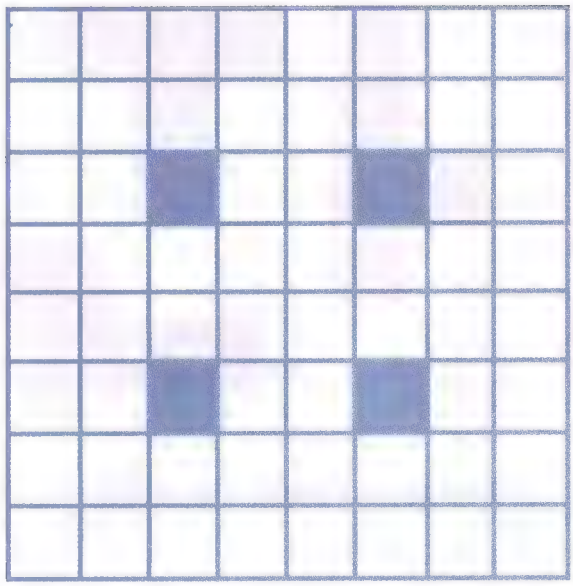

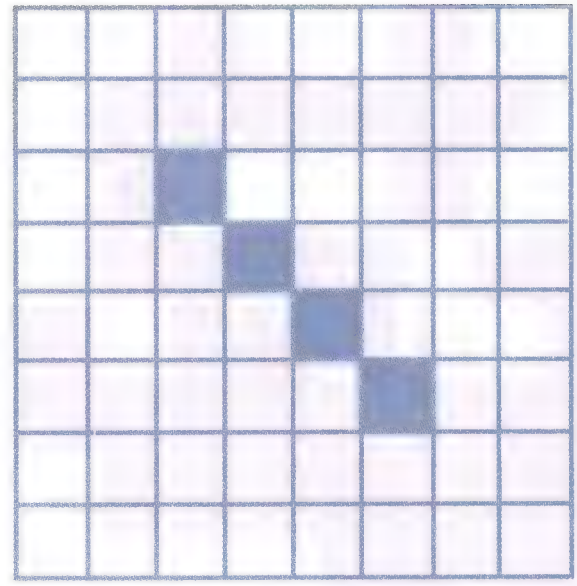

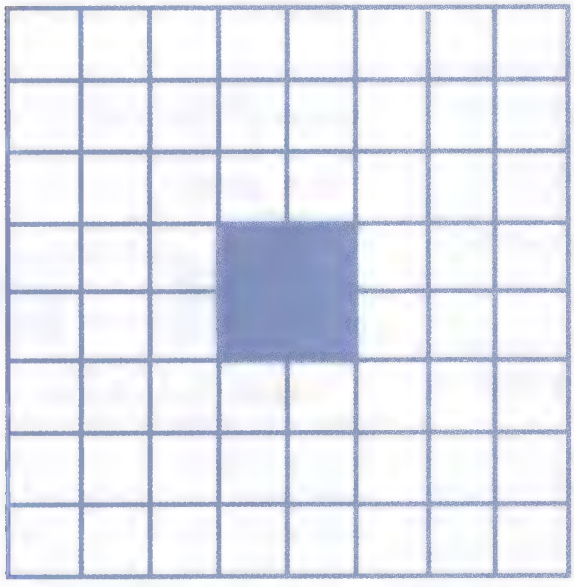

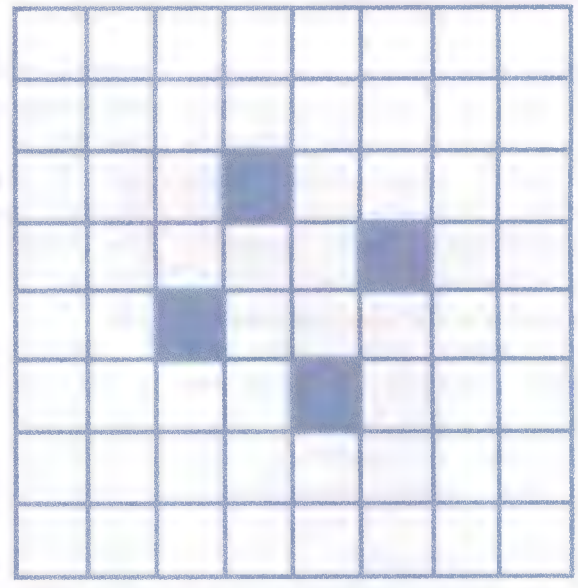

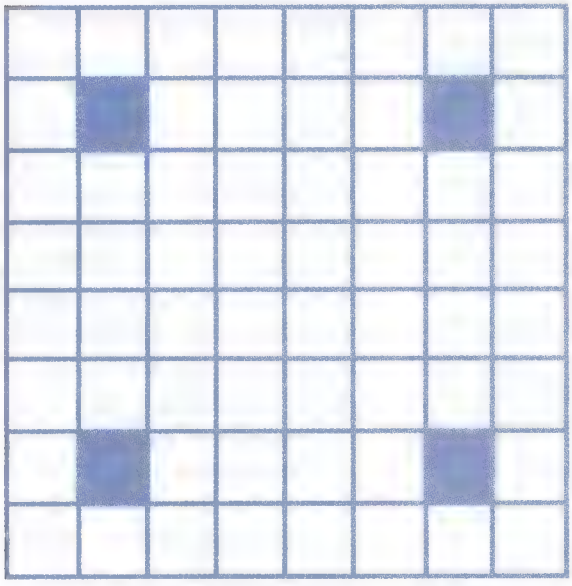

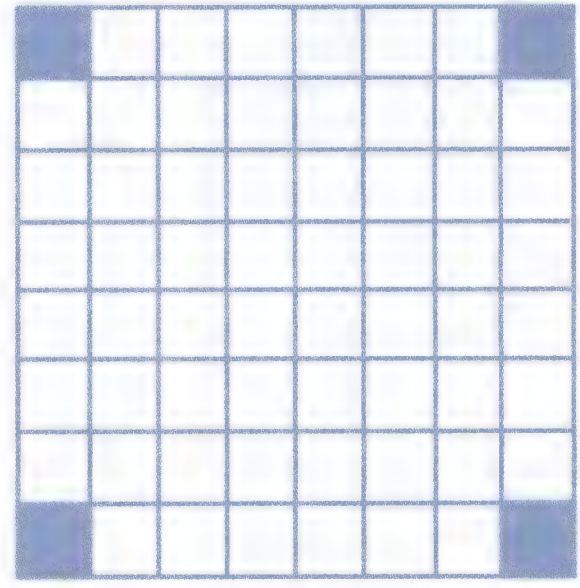

▲ 8 x8'lik alan doldurma problemleri. Problemleri çözerek, bize gönderenler arasında yapılacak çekiliş sonunda üç arkadaşımız Doğan Kardeş Kitaplığı'ndan birer kitap kazanacak.

mişsen sana bir de armağan, tamam mı? Haydi, hepiniz hoşçakalın...

Dedi ve çıktı. Sıkıntılı başlayan günün nasıl bittiğini anlamamıştım bile. Siz de Hüsamettin Amcanın sorularını çözmeye çalışın bakalım. İsterseniz buradaki beşkare taşlarını kesip kullanabilirsiniz. Taşları 3 x 20 ve 4 x 15'lik dikdörtgenlere yerleştirebilirseniz çözümlerinizi gönderin. Doğru yapanlara ad çekimi ile armağanlar verilecek. Kendi buluşunuz olan şekilleri de gönderebilirsiniz, içinden seçtiklerimizi yayınlarız. Bütün çözümler bir dahaki sayıda. Hepinize iyi oyunlar.

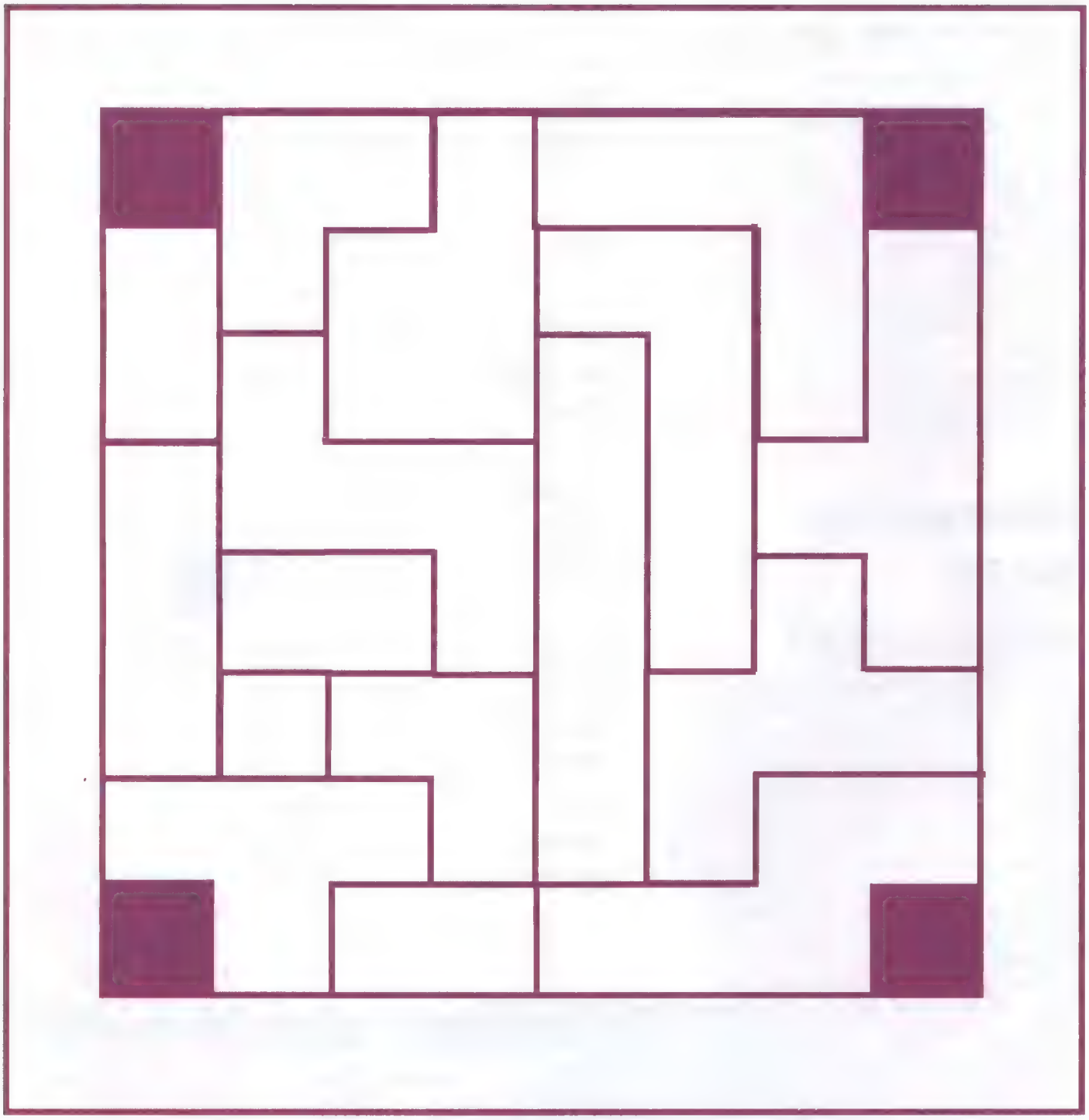

▲ 8 x 8'lik oyun tahtası üstünde yerleştirilmiş beşkare taşları takımı. (Bunları dikkatlice keser ve kartona yapıştırırsanız hem bir beşkare takımınız hem de bir oyun tahtanız olur.)

BİLBAŞAR

TÜRKÇE'NİN OYUNLARI

Hazırlayan: Cenk Koyuncu

Başlarken

Sevgili Arkadaşlar,

Güzel Türkçemizi daha iyi öğrenmek ve onu her yönüyle incelemek için size yardımcı olacak yepyeni bir oyuna başlıyoruz: TÜRKÇE'NİN OYUNLARI.

Bu oyunla sözcük dağarcığımızı genişleteceğiz; çeşitli kitap adlarını bulacağız, kitapları ve yazarları merak edeceğiz. Ara sıra Atasözleri ve Deyimler öğreneceğiz ara sıra da dilbilgisi kurallarına değineceğiz. Bu arada hep öğretmenler öğrencilerine yardım etmez ya, biz de kafası karışık öğretmenimiz OZAN BİLBAŞAR'a yardım edeceğiz.

Başlayalım mı?

Bulmacayı nasıl çözeceğiz?

Yan sayfada resmini gördüğünüz öğretmenimiz Ozan Bilbaşar'ın kafası çok karışık. Yan tarafta verilen sözcüklerin karşısına EŞ ANLAMLI'larını yazarken kullandığımız harflerin üstünü çizeceğiz. Tüm eş anlamlı sözcükleri bulduğumuzda, bulduğumuz bu sözcüklerin baş harfleri yukarıdan aşağıya doğru ünlü bir yazarımızın bir kitabının adını oluşturacak. Öğretmenimizin de düşünme balonunda bazı harfler kalacak. Bu kalan harflerle de bir sözcük oluşturacağız. Böylece bulmacamız tamamlanmış olacak. (Ama siz isterseniz, düşünme balonunda kalan harflerden kimilerini kullanarak daha çok sözcük bulabilir ve arkadaşlarınızla yarışabilirsiniz.)

Bol şans...

FİYAT	— — — —
NEZAKETSİZ	— — — — —
EMTİA	— — —
TERBİYE	— — — — — — —
FİRAR	— — — — —
İLAVE	— —
KİR	— — — —
LİSAN	— — —
NOKSAN	— — — — —
SEBEP	— — — — —
HÜCUM	— — — — — — — —
KEDER	— — — — — —
TAKDİM	T A N I T M A
MESUT	— — — — —
MANİ	— — — — —
OBJEKTİF	— — — — — — —
PARALEL	— — — — —
SERİ	— — — —
İLHAM	— — — —
BÜYÜK ANNE	— — — —

Eş anlamlı sözcük nedir?

Anlamları aynı olan sözcüklere "Eş Anlamlı" sözcük denir.
Örneğin: Mesela - ÖRNEĞİN
Anlam - MANA
Takdim - TANITMA.
(Bu sözcüğü size ipucu olarak veriyoruz)

Z M L İ E L N A E L İ Z E Ö E D İ A

K Ç E E K E İ M L D N Ü K E T I L R A E

Ü D I Ü A I N M İ E R E T D M N İ N S A E

K Z N U R Ç E G M L B N T K A E İ E A

Ğ E N İ C K I M E D I S N A Ü R E L

A K M S U M

ÖDÜLLÜ BULMACA

Hazırlayan: Mustafa ÇAĞIRIR

Geçen sayımızda tamamlanan basketbol topu ödüllü bulmacayı da çözdüyseniz yeni bir bulmaca serisine başlayabiliriz birlikte. Ödül kazanan arkadaşları postadaki gecikmeleri gözönüne alarak, önümüzdeki ay açıklayacağız.

Bu ayki bulmacayla birlikte gelecek iki sayımızdaki bulmacayı da çözerek,bize yollarsanız, bu kez siz bir basketbol topunun sahibi olabilirsiniz. Ne dersiniz? İyi olmaz mı?

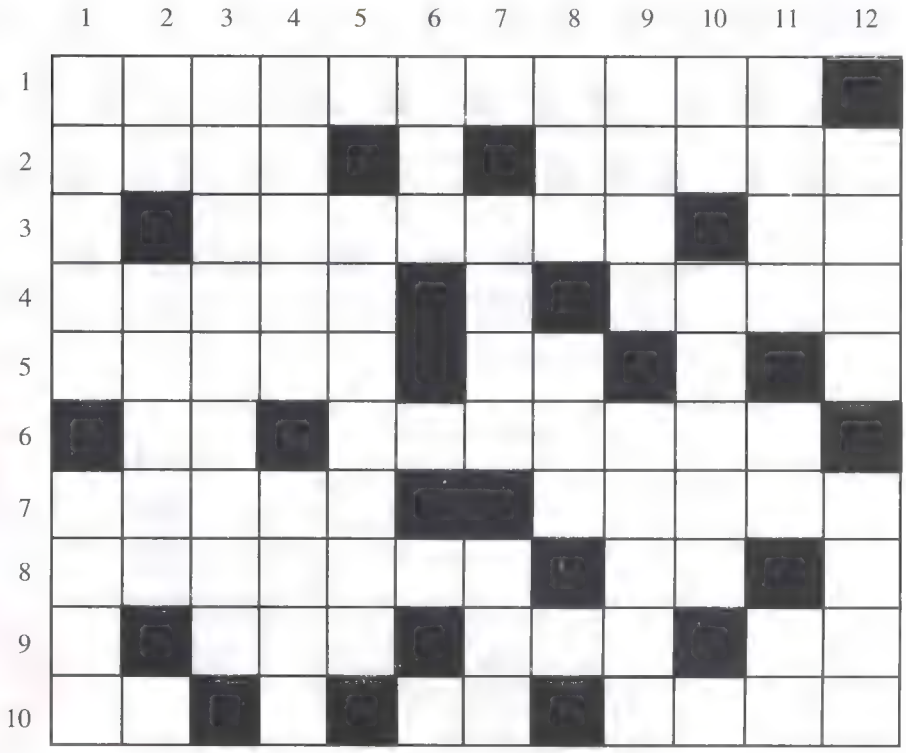

SOLDAN SAĞA

1) Türkiye birinci futbol liginde, ilk kez şampiyonluğu Anadoluya götüren bir futbol takımımız. **2)** Karı koca ve çocuklardan oluşan topluluk. — Tersi, karaciğerin salgıladığı yeşil, sarı renkte acı sıvı, öd. **3)** Yüksekokul — Tersi, Kimya'da Arsenik elementinin simgesi. **4)** Bir erkek adı.— Kişiye ilişkin, özel. **5)** Batılı ulusların "yaşa" anlamında kullandıkları ünlem.— Müzikte bir nota. **6)** Kimyada Galyumun simgesi. — Korna. **7)** Büyüklüğüne göre para, evrak, yiyecek koyup taşımaya yarayan kap. — Tersi, son Irak- Amerika savaşında güncelleşen, uçakların çıkış yapıp, hedefe dalışa geçtiklerini belirten bir deyim. **8)** Usandırıcı, zorla yapılan iş. — Bir tür binek hayvanı. **9)** Tarihte eski bir uygarlık. — Tersi, bir meyve.— Bir renk. **10)** Yabancı bir haber ajansı. — Karı kocadan herbiri. — Tehlikeli bir bağırsak hastalığı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1) Bir konuyu geçmişi ve gelişimiyle inceleyen anlatı. — Tersi, yavru yetiştirecek duruma gelmiş hayvan. **2)** Tersi, kimyada iridyumun simgesi. — Ayakkabı vb. yapımında kullanılan parlak deri . **3)** Alaturka'nın karşıtı. **4)** Evlenmemiş kimse. — Karadeniz bölgesine özgü tekne. **5)** Beş büyük kara parçasından her biri. **6)** Tersi, Devlet Malzeme Ofisi'nin kısaltması. **7)** Bir bayan ismi.— Askerlikte "yürü" komutu. **8)** Çölden esen rüzgâr. — İlavesi. **9)** Elektrik akımı almak için fişin sokulduğu yuva. — Sergide veya fuarda malların sergilendiği yer. **10)** Trabzon'a bağlı bir ilçe. — Müzik aletini doğru ses vermesi için ayarlama.**11)** Türk müziğinde bir makam. — Numaranın kısaltılması. — Bir suçu bağışlama. **12)** Başka, diğer. — Bir kişi tarafından söylenen veya çalınan müzik.

TiMoTi

© Editions du Lombard

Dedektiflik eğitim kursu

İyi bir dedektifolabilmek için, birtakım özel yeteneklere sahip olmak gerekir. Bakalım dedektiflik eğitim kursunu kim önce tamamlayacak?

Gerekli malzeme:
Bir zar ve her oyuncu için birer piyon oyunu oynayabilmeniz için yeterli.

Nasıl oynanıyor?
En büyük zarı atan oyuncu oyuna başlamaya hak kazanır. Zar atarak ilerlenir. Yeteneğinizi ölçen testi bölümlerine gelindiğinde yeniden zar atılır ve zarın sonucuna göre tablodan ne kadar yetenekli olunduğu bulunur. Ayrıca tablodan bir sonraki hareketinizin ne olacağını da öğrenebilirsiniz.

19
Düşman ajanlar sizi izliyorlar. İyi araba kullanabilir misiniz?

20 21 22 23

24 Düşmanlarınızın planını tahmin ediyorsun Bu planı ne kadar hızla ele geçirebilirsiniz?

32 33 34

35 Düşman
kuvvetlerinin içine düştünüz. Haritadan işaretleyerek izleme yolunu çıkarabilir misiniz?

36 37 38 39

48 49

50
Geceleyin bir düşman ülkesine paraşütle atlamanız gerekiyor. Kendinizi kurtarabilir misiniz?

51 52 53 54

55 Düş yakı topla

61

62 Bir düşman ajanı peşinde. Tek çare koşarak kurtulmak. Hızlı koşabilir misin?
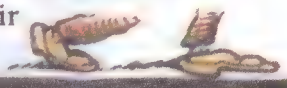

63 64 65

66 Kendi dilini konuşma anlamada ne kadar başarılısın?

74 Issız bir adada bir hafta boyunca yalnız kalacaksın. Yaşamını sürdürebilecek kadar yetenekli misin?

75 76 77 78 79 80

BİTİŞ
Şimdi iyi dedektifsi

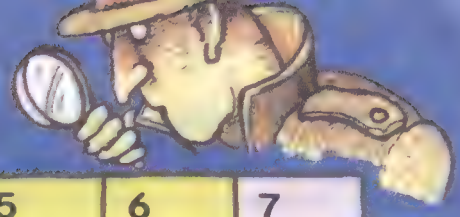

LA

1 2 3

4 Düşmanlarınızın ülkesindesiniz. Kılığınızı değiştirerek, kendinizi başarıyla gizleyebilir misiniz?

5 6 7

8 Gizli mesajları çözmede ne kadar başarılısınız?

9 10

11 2 timsahın sizi izlediği bir nehirde yüzebilir misiniz?

12 13 14 15

16 Bir düşmanınızın peşindesiniz. Onu yakalayabilecek misiniz?

17 18

25 26 27

28 Kapalı bir kasayı ne kadar hızla açabilirsiniz?

29 30 31

41

42 Yazılı belgeleri saklamak çok zordur. Onları hatırlayabilir misiniz? Hafızanız kuvvetli midir?

43 44 45 46 47

üssünün
asınız. Ne kadar bilgi
ilirsiniz?

56 57

58 Bazı fotoğraflar çekerek, gizli belgeler oluşturman gerekiyor. Yapabilir misin?

59 60

67

68 Tuzak kurman gerekiyor. İşleyen tuzaklar kurabiliyor musun?

69 70 71 72 73

Yetenek testi	Atılan zar	Sonuç	Şimdi ne yapılacak?
	6	Mükemmel	Yeniden zar at ve oyna.
	4 ya da 5	İyi	2 kare ilerle.
	2 ya da 3	Zayıf	2 kare geri git.
	1	Daha çok pratik yapman gerekiyor.	Bir el bekle.

!

BİR DÜNYA DÜŞLÜYORUM

Bir dünya düşlüyorum,
Kuş sesleriyle dolu,
Yemyeşil ağaçlar, örtüyorlar toprağı.
Kelebekler uçuşuyor cıvıl cıvıl

Bir dünya düşlüyorum,
Çöpten eser yok,
Hayvanlar rahat.
İnsanoğlu kirletmiyor çevreyi.

Bir dünya düşlüyorum,
Havası temiz,
Yaşanacak bir dünya
Herkes mutlu.

Bahar ESEN / İSTANBUL

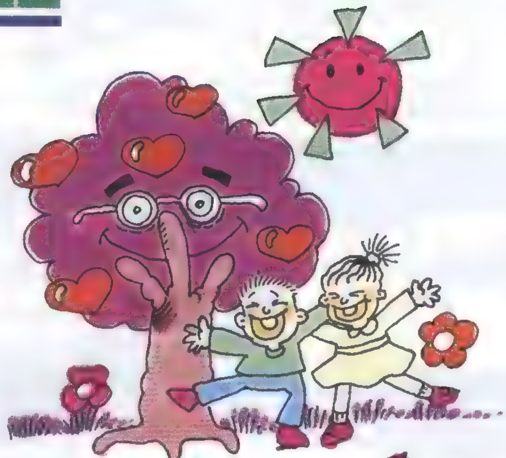

DEMOKRASİ GEMİSİ

Ufuktan bir gemi kalktı
Adını halk "Demokrasi" taktı.
Yıllardan beri o gemi
Sularımızda yaşadı.

Şimdi bu gemiyi yakmayın!
Onu kendi ellerinizle yaşattınız
Onu yakarsanız;
Onca emeği nereye harcadınız?

Gelin yakın
Ama!
Kendinizi saklamayın.
Saklayacaksanız da
Halkın emeğini boşa çıkarmayın!

Gonca ALPAY / İSTANBUL

OKULUM

Okulumu severim.
Saat 8'e beş kala,
Çanta, matara kolunda
Haydi herkes okula.

Yaparım ödevimi,
Hep yerim yemeğimi,
Saat 9, cup yatak,
Herkes erken kalkacak.

Müge APAYDIN / İSTANBUL

ARKADAŞLIK

Arkadaşlık en güzel duygu,
Yanında da dostluk.

Birleşince beraber,
Değişir herşey.

Gerçek olanları ilelebet sürer,
Diğerleri ise çabucak söner.

Sönenlerin doğması zor,
Doğanların sönmesi.

Hakikisi açılmaz düğüm,
Kötülük de keskin bıçak.

Dikkat etmeli onu bulan,
Ne mutlu hayatta kalan.

Beni ÇUKUREL / İZMİR

YEŞİLAYIN ÖĞÜDÜ

Sağlığını düşünüyorsan,
Zehir nedir biliyorsan,
Güçlü kalmayı diliyorsan,
İçme zararlı içkiden.

İçeceksen süt, ayran iç,
Nar, portakal suyundan iç.
Billur gibi kaynaktan iç.
İçme zararlı içkiden.

Geçicidir keyfi onun.
Sürünmektir bilki sonun,
Mutluluğa gitmez yolun,
İçme zararlı içkiden.

Evdekiler seni bekler,
Şaçı bitmedik bebekler,
Yıkılsın mı bu emekler,
İçme zararlı içkiden.

Yelda UZUNÖNER / İSTANBUL

BENEKLİ VE MİKROPLAR

Uzay'da "Vitamin" galaksisine bağlı "Şirbit" gezegeninde yaşayan Benekli, zaman zaman dünyaya gelip burada yeni tecrübeler yaşamayı severdi. Onun yaşadığı yerde ne mikroplar, ne kötülükler ne de kötülük yapmak isteyen insanlar vardı. Bu bakımdan dünyada tanık olduğu bazı olaylara çok şaşardı. Bir gün gene dünyaya gelmişti. Bu sefer başına neler geleceğini doğrusu bilmiyordu. Dolaşırken bir de ne görsün? Kötü niyetli bazı mikroplar biraraya gelmişler, karanlık bir köşede kafa kafaya vermişlerdi. Konuştuklarına bakılırsa bunların gene birisine kötülük yapmaya hazırlandıkları söylenebilirdi. Elebaşları:

- Şimdi Ayşe'yi hasta edeceğiz, diyordu. Bu kız uzun zamandan beri bizimle sanki alay ediyor. Bir türlü temizlik kurallarından vazgeçmiyor. Bu temizliği ve titizliği yüzünden milyonlarca arkadaşımızın ölmesine sebep oldu.

Tifo mikrobu:

- Bunu nasıl yapacağız? diye sordu.

Mikropların en acımasızlarından biri olan verem mikrobu:

- Sağlık ve temizlik kurallarına bu kadar uygun davranıyorsa, ben eminimki pisliğe dayanamaz. Şu halde çöpleri kullanalım, diye akıl verdi.

Elebaşları:

-Aferin, dedi. İyi bir fikir verdiniz. Fakat, Ayşe'nin titiz ve dikkatli bir çocuk olduğunu biliyorsunuz. Ben onun şimdiye kadar çöp tenekesini tuttuktan sonra ellerini sabunla iyice yıkamadan başka hiç bir şeyi tuttuğunu ve elleriyle yenilen içilen şeylere dokunduğunu görmedim. Bunun için herhalde değişik bir taktik izlememiz gerekir.

Tifüs mikrobu:

- Bundan kolay ne var? dedi. Ben onun saçındaki sirkelere ve bitlere bulaşır, onu derhal hasta ederim.

Mikropların elebaşısı onun sözünü kesercesine lafa karıştı:

- O iş sandığın kadar kolay değil. Ayşe'nin haftada en az iki kere saçlarını yıkadığını ve annesinin de sık sık onun saçlarını incelediğini biliyoruz. Çünkü geçen yıl okulda bazı çocukların böyle bir sıkıntıları olduğunu hatırlayın. O zaman Ayşe kadar kendine dikkat eden çocukların sayısı azdı.

Verem mikrobu fikrinin beğenilmesinden dolayı gururla:

- İyi ya işte! dedi. Böyle bir çocuğa yapılacak tek şey, onu hiç ummadığı bir anda gafil avlamaktır. Ben şimdi size planımı anlatayım...

Bu sözler üzerine bütün mikroplar verem mikrobuna kulaklarını uzattılar. O da dışardan hiç kimsenin duymayacağı bir şekilde fısıltı ile Ayşe'ye nasıl kötülük yapacaklarını anlattı. Aslında, bu planı herhangi bir kimsenin öğrenmesi mümkün değildi. Fakat bunu duyabilecek bir kimse vardı, o da Benekli idi. Benekli'nin gezegeninde insanlar birbirinin düşüncesini bile okuyabilirdi. Kimse başkası için kötülük düşünmediğinden, birbirinin düşüncesini okumanın hiç kimseye zararı yoktu. Zaten kimse düşüncesini okuyor diye başkasınadan korkmazdı. Benekli, bu yeteneğini kullanarak mikropların gizlice yaptıkları sohbeti dinlemek üzere antenlerini o yöne çevirdi. Mikropların kurduğu tuzağı duyunca dehşet içinde kaldı. Çünkü değil Ayşe'nin, dünyanın en dikkatli insanlarının bile tedbir alamayacağı bir komplo hazırlanıyordu bu karanlık köşede.

Ayşe, annesine yardım etmek için, ödevlerini bitirdikten sonra mutfağa gider ve akşam yemeği için elinden geldiği kadarıyla işleri bir ucundan tutardı. Bu işlerden biri de çöp tenekesi dolar dolmaz naylon torbanın ağzını bağlamak ve torbayı kapıcının alacağı yere bırakmaktı. Ayşe, atılan artık kağıt ve şişelerin diğer çöplere karışıp tekrar kullanılmaz hale gelmemesi için daima kağıtları ve cam artıklarını ayrı bir torbaya doldurur, öyle atardı. Aslında bunu etrafta yapan başkakimseler yoktu. Üzüldüğü şey de, kapıcının kağıt ve cam artıklarını taşıyan torbayı götürüp diğer çöplerle aynı yere atmasıydı. Ancak, Ayşe bunda kapıcının da bir kusuru olmadığını, çünkü çöpleri toplamaya gelen işçilerin bütün torbaları toplu halde çöp kamyonuna doldurduğunu bilyordu. Belki günün birinde, ülkemizde bunu yapacak bir sistem kurarlar, diye düşünüyordu.

Bazı şehirlerde şişe atmak için konan özel bidonlardan Ankara'da olmadığına şaşıyordu. Verem mikrobunun [illegible] şuydu: Ayşe, çöpleri atarken torbanın altından damlayan pis sulara mikroplar doluşacaktı. Sokağa kadar yere damlayan bu sular, mikropların yaşaması için en uygun ortamdı. Dünyada bundan daha pis hiç bir su olamazdı. Ayşe'nin bu sulara bulaşan ayakkabısı veya terliği ile eve dağılacaklardı.

Benekli bu planı duyunca hemen koşup Ayşe'yi buldu ve ona haber verdi. Ayşe, bundan sonra, çöp torbasından yere su damlamaması için tedbir aldı. Damlayan suları da mutlaka deterjanlı suyla sildi.

Bu Benekli için yepyeni bir tecrübe oldu.

Esra UÇAN / ANKARA

ÇOCUKLAR İÇİN BİR DÜNYA

Yeni ufuklara doğru ilerlediğimiz şu günlerde, insanoğlu artık gelişmede sınırları bir bir aşıyor. Dünya, 2000 'li yıllara değişik duygular içinde giriyor. Kimi yerde kardeş kanı akarken, kimi ülkeler de uzaya füze gönderiyor. Artık insanlar birliği, beraberliği, paylaşmayı unutup, yalnız kendi menfaatleri için çabalıyorlar. Böyle olunca da kimi yerde menfaatler çatışıyor ve artık insanlar susup, silahlarını konuşturuyorlar.

Hal böyle iken, gelecek günler için endişe duymamak, korkmamak elde değil. Atalarımız, dedelerimiz, anne ve babalarımız güzel günleri yaşadılar. Belki bizim de yaşanacak birkaç güzel yılımız vardır. Peki ya sonra?

Yeni doğmuş bir bebeğin, yetim kalmış bir çocuğun, Afrikalı aç bir çocuğun yaşayacağı güzellikler ne olacak?

Bir hiç uğruna harcanan yarınlardan kimler sorumlu? Tabii ki bizler sorumluyuz. Yani yaşayan, yaşlanan nesil sorumlu.

Dünyamızda, hep beraber, kardeşçe yaşamak varken, boşa akan kanlara, acıyla yanan yüreklere üzülüyor insan.

İnanıyorum ki gün gelecek insanoğlu, teknolojide tanımadığı sınırı, başarıyı, barış ve dostluk üzerinde gösterecek. Pırıl pırıl bir dünya bırakacak çocuklara. Koklayabilecekleri bir çiçek, gülücükleriyle neşelenecek bir dünya için hep beraber çalışalım. Öyleyse haydi! İyiye ve güzele koşalım. Kardeşçe yaşanan, toz pembe bir dünya için elele... Dostlukla...

Rıfat DEMİRTAŞ / AYDIN

ÇOCUK VE DEMİR PARMAKLIKLAR

Sevgili arkadaşlarım, ben, Amasya delegesi Buket Yavru. Sizlere suç işleyen çocuklardan, yaşıtlarımızdan bahsetmek istiyorum. Hepinizi bu konuya eğilmeye davet ediyor ve tüm Doğan Kardeşçiler olarak elele verelim, I. Ulusal Çocuk Kurultayı üyeleri olarak, devlet büyüklerine çıkalım diyorum. Niye mi izah edeyim: "O" yaştan "18" yaşa kadar olan grup , çocuk grubu olmuyor mu? Adımız üstümüzde biz çocuğuz. Daha dünyaya geleli farz edelim 18 yıl olmuş, hiç bir hayat tecrübemiz olmadığı gibi bakıma son derece muhtaç, koklayınca solan güle benzeriz. Ama her zaman her çocuk mutlu bir aile yaşamı içersinde, yetişkin olmaz ki! Hayat şartları, anne baba ayrılığı veya maddi imkansızlıktan veya aile büyüklerinden birinin ölümü gibi olaylar minicikken hayatın zorluklarını önümüze serer. Sahipsiz, ilgisiz, aç kalırız. O zaman ne yaparız, suça yöneliriz. Çünkü hiç bir sahip çıkanımız yoktur. Atılır, irdelenir, istenmeyiz, hiç bir yere sığmayız, hatta satılırız bile. Düşünün bir kere minicik gözler, yaşlı, mutsuz kalıyor. Suç işliyorsa buna neden olan kimlerdir. Adı üstünde çocuk. Çocuk omuzunda öyle bir yük taşıyor ki, bu yük nedir arkadaşlar? Yaşam savaşı, evet, yaşam savaşı. Ama toplum, çocuğu, çocuk olarak değilde sanki 40 yaşındaki yetişkin gibi görüyor ve onu yaptığı hatalar neticesinde yargılıyor, yetişkinlerin çıktığı mahkemelere çıkıyor ve ceza veriliyor. Cezasına göre demir parmaklıklar arasında, sokakta oynaması gereken, gelişmesi, büyümesi, sahip çıkılması gerekirken o hapishanede gün sayıyor. Soruyorum size arkadaşlar bu kimi mutlu ediyor. Koklanması gereken, yarının gelecekleri minik yavrular nasıl olur da, toplumdan ayrılarak mahkeme cezası görür.

Arkadaşlar ben şunu istiyorum. Bana yardımcı olun. Suçlu çocuk mahkemesi yerine, eğitime, terbiyeye muhtaç çocuk yuvaları olsun, dışlanan çocuk topluma kazandırılsın, onlar da güzel yemek , güzel giymek, güzel yaşamak, gezmek, aile ortamı istemezler mi? Sevgili arkadaşlarım ve Doğan Kardeş okurları sizlere derdimi anlatabildiysem ne mutlu bana. Gelin elele verelim suçlu çocuk kalmasın, çocuklar ceza almasın. Türkiye Cumhuriyeti, güçlü ve sağlıklı bir nesille güçlü devletler arasında en ön sırayı alsın. Kaldırılsın çocuk mahkemeleri , kurulsun mutlu çocuk yuvaları.

Buket YAVRU / AMASYA

MEKTUP ARKADAŞI

● Merhaba , Adım Özkan Dağlıöz, 11 yaşındayım. İlkokul 4. sınıfa gidiyorum. Kitap okumayı, gezmeyi, kaykaya ve bisiklete binmeyi, dağa tırmanmayı seviyorsanız bana yazın. Bir de mektubunuzla birlikte vesikalık fotoğrafınızı gönderirseniz sevinirim. Sevgilerimle.

Adres: 71 sok. No: 43 Pınar Ap. Kat: 3 Daire: 5 Pınarbaşı / İZMİR

● Merhaba! Ben Selen. 13 yaşındayım. Anadolu Lisesine gidiyorum. Sarışın ve yeşil gözlü bir kızcağızım.Her türlü mektuba açığım. Ha! Unutmadan Sertap Erener, Nilüfer, Mr. Big ve Guns N'roses dinlerim.

Adres: Selen Demircioğlu
Atatürk mah. Şehitlik Önü sok. Akkent sit. A - Blok No: 4 10020 BALIKESİR

● Selam! Ben Esin. 1981 doğumluyum. Anadolu Lisesi'ne gidiyorum. Müzik dinlemeyi, org çalmayı, gezmeyi ve temiz çevreyi çok seviyorum. Benimle kafası uyuşanların mektuplarını bekliyorum. Sevgilerimle.

Adres: Esin ERTEK
Atatürk mah. Filiz sok. No: 3 / 5 10020 BALIKESİR

● Hello! My name is Gülbahar Bozar. Bana yazın kız, erkek fark etmez, yeter ki yazın. Tam 11 yaşındayım. Resim yapmayı, Doğan Kardeş okumayı ve fotoğraf çekmeyi çok severim. Doğan Kardeş okuyucularının bana yazmasını istiyorum. Mektuplarınız % 100 cevap alacak. Küçük, büyük farketmez, yeterki bana mektup yazın. Sevgi ve saygılarımla.

Adres: Atakent / Bostanlı Efes: 4 105 Kat: 8 Daire: 24 35540 İZMİR

● Selam, Almila adlı 11 yaşında beşinci sınıfa giden 11 tane barbisi olan, bunlarla hiç oynamayan, türk pop müziği kasetleri biriktiren bir kızım. New Kids On the Block en sevdiğim gruptur. Resim, yüzmek, kitap okumak, alışveriş yapmak en sevdiğim şeylerin arasındadır. Kız veya erkek tüm arkadaşlarımla mektuplaşmak isterim. (Not: Lütfen bir adet fotoğrafınızı istiyorum. Hanım hanımcık kızlardan mektup beklemiyorum.)

Adres: Almıla Kursar
Arayıcıbaşı sok. Şafak Ap. No: 1 / 8 Kadıköy -İSTANBUL

● Merhaba! Benim adım Özge Erkan. 1981 doğumluyum, yani 11 yaşındayım. 30 Eylül doğumluyum. Özel zevklerim: Gezmek, teyzemi kızdırmak, müzik dinlemek. Sevdiğim şarkıcı: Tarkan Tevetoğlu, Söz verdim, Kıl oldum abi, Vazgeçtim selam ver, Oldu canım ara beni. Teyzemi kızdırdığım için beni yaramaz zannedebilirsiniz, ama ben teyzemi çok seviyorum da onun için. Lütfen bana yazın. İyi günler veya iyi akşamlar.

Adres: Tabakhane mah. Ahmet Erol sok. Körfez Ap. Devlet yolu üstü No: 12 -14 Karamürsel 41500 KOCAELİ

● Merhaba! Adım Hilâl Özdal. 11 yaşındayım. 5. sınıfa gidiyorum. Resim yapmak, müzik dinlemek, kitap okumak, spor yapmak, yüzme hobilerim arasındadır. Burcum Aslan. 25 Temmuz 1982 doğumluyum. Kumral, yeşil gözlü bir kızım. Lütfen bana fotoğraflarınızı gönderir misiniz? Bana yazarsanız sevinirim.

Adres: Karşıyaka mah. Ulus sok. No: 40 Kat: 3 SAMSUN

● Merhaba! Ben Cemre Onurer. 9 yaşındayım ve Yeşilköy Arif Şenel İlkokulu'nun 3. sınıfında okuyorum. Hobilerim: Müzik dinlemek, resim yapmak ve kayak kaymaktır. Sevdiğim şarkıcı Michael Jackson'dur. Çizgi film olarakta Simpsons'ları çok severim. Çevreye büyük önem veririm. Ayrıca PTT Filateli Servisine de aboneyim. Peçete koleksiyonuna da bayılıyorum. Bana mektup yazıp, bir adet vesikalık fotoğrafını yollarsan çok memnun olurum. Çeşitli arkadaşlar edineceğime inanıyorum. Görüşmek üzere...

Adres: Anafartalar sok. Evren ap. No: 17 /10 34800 Yeşilköy - İSTANBUL

● DİKKAT.. DİKKAT..

Sevgili Eda Ülken; sen benim mektubumu bekliyorsun fakat ben sana yazmış olduğum mektubu postalayamıyorum. Sebebi de adresini kaybetmiş olmam. Adresini yeniden yollarsan çok sevinirim.

Adres:Cumhuriyet mah. Çınar sok. Konak apt. No: 11 Daire: 13 Soğuksu -İSTANBUL

● Merhabalar Doğan Kardeş okurları, ben Ersan Şeker. Özel zevklerim; pop müzik dinlemek, org ve flüt çalmak, bilgisayarımla oynamak, kitap okumak, basketbol oynamak. Ayrıca pul ve eski para koleksiyonum var. Sevdiğim ses sanatçıları: Orhan Gencebay, Ferdi Tayfur, Emrah, Sertap Erener, Nilüfer. Bir şeyi yazmayı unutuyordum. Yaşım 14, mavi gözlü, orta boylu, kumral bir gencim. Benimle mektuplaşmak isteyen arkadaşlarımın bir de fotoğraflarını göndermelerini rica ederim. Sevgi ve saygılarımla.

Adres: Dereboyu Cad. Mehmet Karaca sok. Burç apt. No: 15 / 8 Ortaköy - İSTANBUL

Sizin Çizdikleriniz

Senem SEYFİOĞLU

Selin KARAÇAM / İSTANBUL

Zeynep DARENDELİLER

Filiz SÖZDEMİR

Gülbahar BOZAR/İZMİR

Ömer ÇORLUHAN

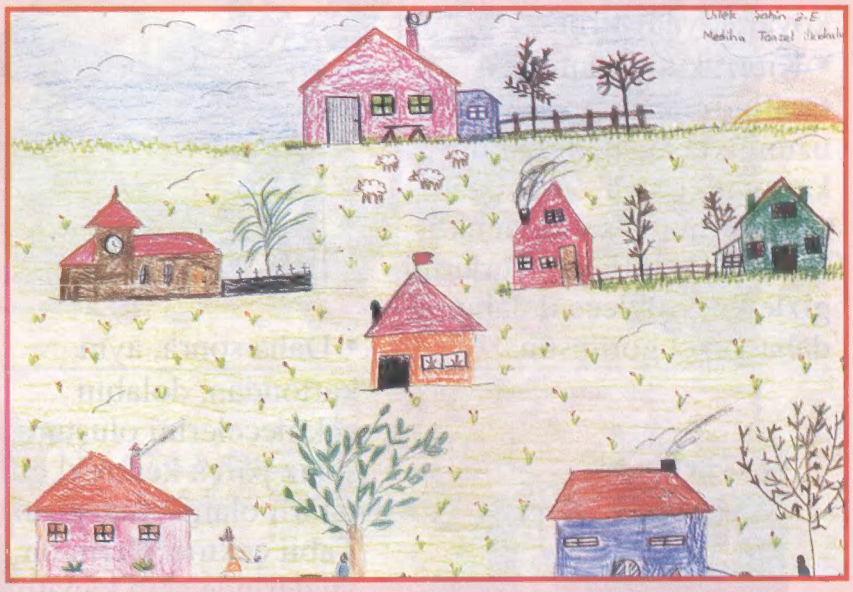

Dilek ŞAHİN

İpek AYTÜR / ADANA

KÜÇÜK BİR DOLAP YAPALIM

Anahtarlık, bozuk para, toplu iğne, ataş, raptiye gibi elinizin altında bulunması gerekli küçük malzemeleri koyabileceğiniz ve sürekli masanızın üstünde durabilecek bir küçük dolap yapmak ister miydiniz?

Gerekli malzeme:

4 büyük kibrit kutusu, renkli karton, kurdela, 4 adet tel raptiye, yapıştırıcı, makas.

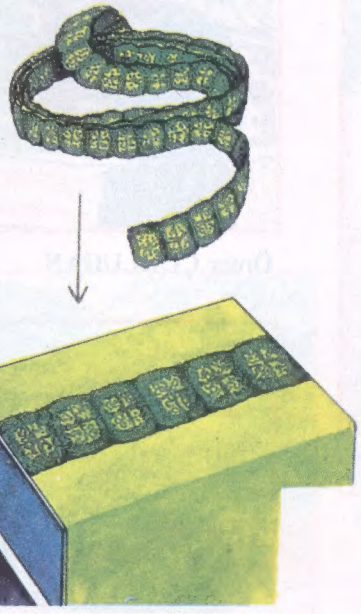

• 4 kibrit kutusunu üstüste koyarak yapıştırın.

• Kibrit kutularının yan taraflarını kaplayacak uzunlukta kesilen renkli kartonu kutuya yapıştırdıktan sonra, renkli kurdela ile birleşim yerlerini gizleyin. Böylece dolabımız daha güzel görünsün.

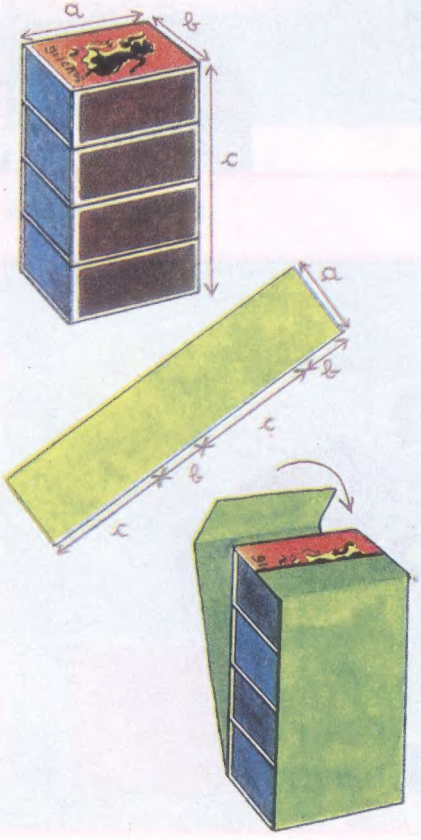

• Daha sonra, aynı kartondan, dolabın çekmecelerini oluşturacak sekiz parça keserek, çift taraflı olarak yapıştırın. Tabii çekmecelerin ön yüzlerinde açıp kapatmayı sağlayacak kulpların olması gerekiyor değil mi? İşte, şimdi onları yapacağız. Nasıl mı? Oldukça basit. İşte dört tel raptiye burada işimize yarayacak. Bu raptiyeleri kullanabilmek için öncelikle birer delik açmamız gerekiyor. Bu iş bittikten sonra, tel raptiyeleri deliklerden geçirerek, çekmecelerin kulplarını oluşturabiliriz. Böylece çekmeceleri rahatça açabilir ve istediğimiz malzemeyi dolabımıza yerleştirebiliriz artık.

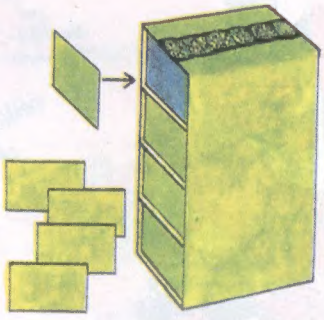

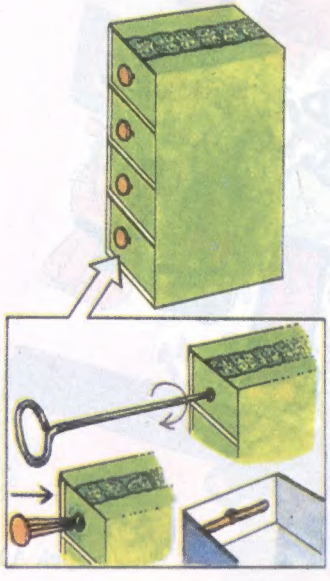

TiMoTi

© Editions du Lombard

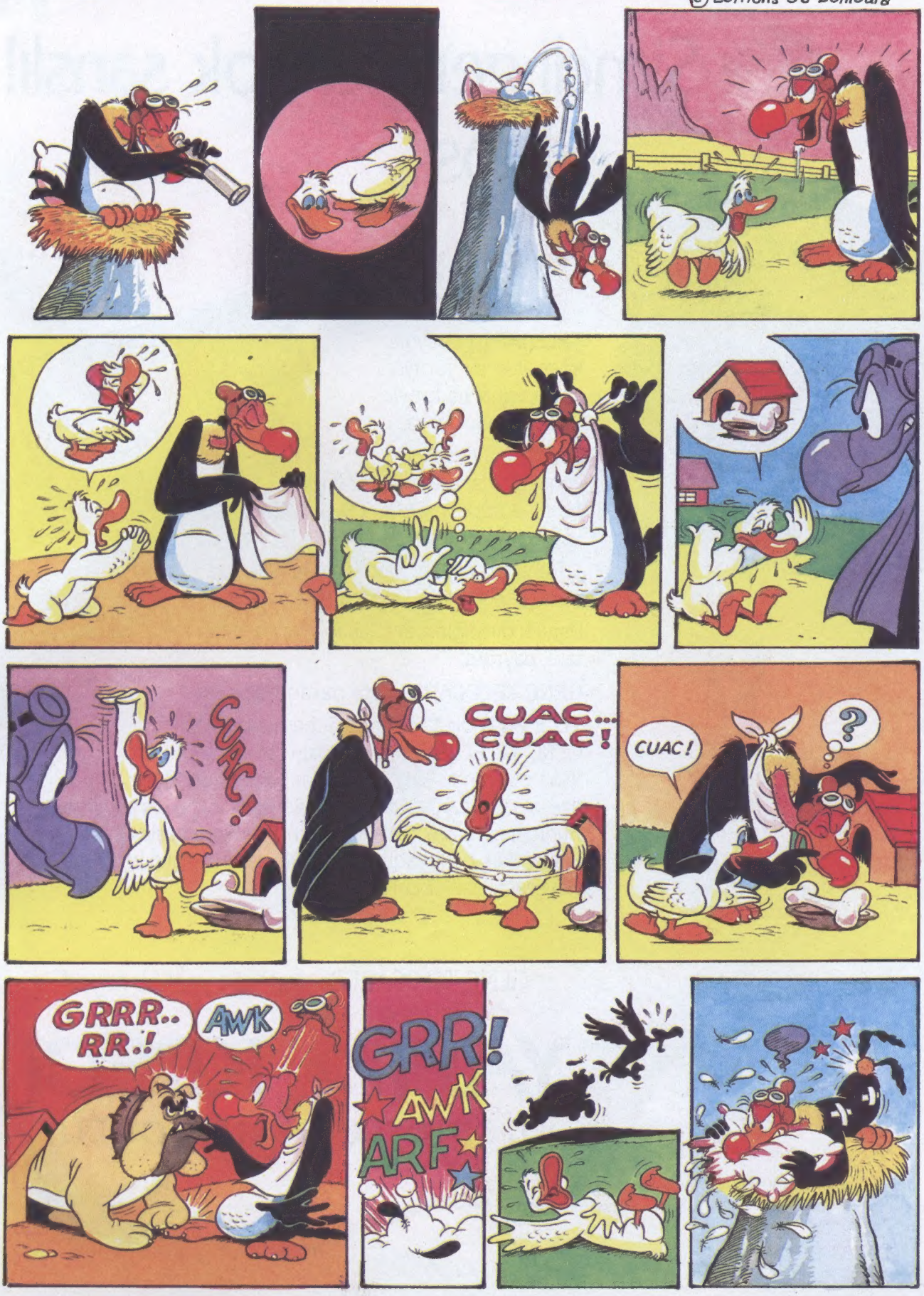

AKTİF BANKACILIK

Şimdi gençler çok şanslı! Hepsi GENÇ TELECARD'lı...

TELECARD'ı tanıyor, kolaylıklarını görüyor, ama yaşınız nedeniyle kullanamıyordunuz.

Şimdi Yapı Kredi'de kendi adınız ve kendi imzanızla hesap açacak ve GENÇ TELECARD alacaksınız*.

Şifrenizi yalnız siz bilecek, kendi başınıza para çekeceksiniz. Özgürce, güvenle...

Üstelik dilediğiniz an! Sabah, akşam, hafta sonu, yılbaşı, tatil, bayram.

GENÇ TELECARD... İşte paranız şipşak!

TELE 24'lü bir Yapı Kredi Şubesine geldiniz.
GENÇ TELECARD'ınızı kapıdaki yuvaya soktunuz.
Yeşil ışık yandı, "çıt" kapı açıldı. Şimdi TELEBANKA'yla baş başasınız. Kartı makineye verdiniz... İşte ekranda isminiz!
Düğmelere basın, şifrenizi yazın, işlemlere başlayın.
Para çekin, para yatırın, ne kadar paranız kaldı bir bakın.
Heyecanlı, zevkli, çok kolay!

GENÇ TELECARD'la gençliğe yeni bir hayat!

YAPI KREDİ
"hizmette sınır yoktur"

* 14-18 yaş arası gençler GENÇ TELECARD sahibi olabilir.